İNSAN BEYNİNİN, UZAYIN VE ZAMANIN

Bilinmeyen DÜNYASI

300 TL. (KDV dahil)

45

Neştersiz ameliyatlar
Zihin, maddeye hükmediyor
Atlantis ve Mu aynı kıta mı?
Bilinçaltı görüntüleniyor
Tesla'nın "Ölüm ışını"

KARACAN

Bilinmeyen İNSAN BEYNİNİN, UZAYIN VE ZAMANIN DÜNYASI

İçindekiler

	Sayfa
TESLA'NIN "ÖLÜM IŞINI"	1057
ATLANTİS VE MU AYNI KITA MI?	1061
Durugörü ZİHİN, MADDEYE HÜKMEDİYOR	1065
Kirlian fotoğrafları BİLİNÇALTI GÖRÜNTÜLENİYOR...	1068
"DÜNYANIN KRALI İNSANLIĞA GÖRÜNECEKTİR"	1072
NEŞTERSİZ AMELİYATLAR	1075

Gelecek sayıda

Atatürk ve 19

Atatürk'ün yaşamının en önemli dönemlerinin esrarengiz 19 sayısı ile ilişkili olduğu öne sürülüyor.

Sayfa: 1089

Afrika'nın kayıp uygarlıkları

Yakın zamanlarda yapılan arkeolojik araştırmalar, Afrika'da Mısır uygarlığından başka, gelişmiş uygarlıkların da varlığını ortaya koyuyor.

Sayfa: 1096

Okuyucu mektupları

"O bir uçandaire idi"

22.8.1985 tarihinde evimizin balkonunda yeğenlerimle sohbet ediyorduk. Hava yeni kararmıştı. Gökyüzünde birden bir ışık belirdi. Işıklı bir cisimdi. Kuzeyden güneye doğru hızla ilerliyordu. Önce kırmızımsı bir renkte idi. Sonra açık yeşile, sonra sarıya, sonunda da açık maviye dönüştü. Saat tam 20.46 idi. Bu bir meteor veya benzeri bir şey değildi. Yaklaşık on saniye cismi izledik ve yere paralel olarak gidiyordu. Bu bence gerçek bir uçandaireydi.

Hakan Aşık
Direkçibaşı Sok. Emek Apt. No: 64/11
Kurtuluş-İstanbul

"Kazayı rüyamda gördüm"

12.8.1985 günü erkenden yatmıştım. Rüyamda bir uçaktaydım. Nerede olduğumuzu bilmiyordum. Birden bir gürültü ve panik başladı. "Düşüyoruz" şeklinde haykırmalar, imdat ve dua sesleri geliyordu. Korku ve dehşetten donakalmıştım. Çığlıklar artarken uyanmıştım. O gece uyuyamadım. Ertesi gün akşama kadar huzursuzdum. Saat 19.00 haberlerinde TRT şu haberi verdi: "Önceki gün, İspanya Havayollarına ait bir uçak, dağa çarparak parçalanmış ve 148 yolcudan kurtulan olmamıştır." Orada ben de vardım. Onlar öldü, ben yaşıyorum. Artık, ruhumuzun uyku sırasında serbest kaldığına ve zaman, mekân içinde dolaşabildiğine inanıyorum.

Rıza Özcan
T.C. Ziraat Bankası
Finike Şubesi
Finike-Antalya

Bilinmeyen her hafta 3 okuruna 3 fotoğraf makinesi veriyor

Uzun süredir devam ettirdiğimiz bedava bilgisayar kampanyasından sonra, şimdi de bedava fotoğraf makinesi veriyoruz. Her hafta üç okurumuza dağıtacağımız fotoğraf makinesi GOKO UF2. GOKO UF2 enstantane ayarını, diyafram ayarını, metre ayarını kendisi yapan, hatta filmi bile kendisi çeviren "dünyanın en akıllı fotoğraf makinesi". 7'den 70'e hemen herkesin rahatlıkla kullanabileceği özellikte. Kendinden elektronik flaşlı GOKO UF2 ile hayatınızın tatlı anlarını yıllarca albümlerinizde saklayabilirsiniz.

NASIL KATILACAKSINIZ

Aşağıdaki kuponu 19 Kasım 1985 Salı günü elimize geçecek şekilde adresimize gönderin. Yapılacak çekilişte kazanan okurumuzun adını 51. sayımızda açıklayacağız.

BİLİNMEYEN
GOKO UF2
fotoğraf makinesi çekilişi 6
Basın Sarayı, 34410 Cağaloğlu/İstanbul

ADI-SOYADI: .....
MESLEK: .....
YAŞI: .....
ADRES: .....
.....

6. ÇEKİLİŞ

GOKO UF2 FOTOĞRAF MAKİNESİ KAZANAN ÜÇ OKURUMUZ

BİLİNMEYEN GOKO UF2 fotoğraf makinesi çekilişlerinden ilki 16 Ekim Çarşamba günü yapıldı. Kazanan okurlarımız: H. Ertan Tokinan (Çamlıca Ortaokulu Md. Yrd./Keşan), Erdal Orhanoğlu (Hamoğlu İşhanı 204/Çorum), Okan Yüksel (İzmir Gazeteciler Cemiyeti/İzmir).

BİLİNMEYEN ■ Cilt: 4 ■ Sayı: 45 ■ Fiyatı: 300 TL. (KDV dahil) Kıbrıs'ta 370 TL.

KARACAN YAYINLARI A.Ş. adına sahibi: ALİ KARACAN ■ YÜRÜTME KURULU: ALİ SAYDAM ■ ENGİN KÖSEBAY ■ OĞUZ DEMİRCİOĞLU ■ ÖZHAN KÜÇÜKTOPUZLU
YAZI İŞLERİ: Genel Yayın Yönetmeni: ALİ SAYDAM ■ Yazı İşleri Müdürü: FAİK AKIN ■ Yazı İşleri Müdür Yardımcısı: ERCAN ALTAZLI ■ YAYIN KURULU: Ata Nirun, Cem Çobanlı, Prof. A.J. Ellison, Dr. J.Allen Hynek, Brian Inglish, Colin Wilson ■ Ankara Temsilcisi: ÖNDER ŞENYAPILI ■ İzmir Temsilcisi: ERKAN SEVİNÇ
İDARE: Genel Koordinatör: OĞUZ DEMİRCİOĞLU ■ Mali Koordinatör: ÖZHAN KÜÇÜKTOPUZLU ■ İlan ve Halkla İlişkiler Müdürü: ESER NOYAN ■ Satış Müdürü: DÜNDAR INCESU
TEKNİK: Art Direktör: ERTAN GÖKEMRE ■ Teknik Müdür: NURETTİN ÖZAKSEL ■ Teknik Müdür Yardımcısı: M. SABİT UÇUK ■ Düzelti Servisi Şefi: SERRA TÜZÜN ■ Dizgi-Pikaj-Montaj: KARACAN YAYINLARI ■ Renk ayrımı: ORBİS-LONDRA, ÇALİ GRAFİK-İSTANBUL ■ Baskı: HÜRRİYET OFSET A.Ş. HALKALI/İSTANBUL ■ Adres: BİLİNMEYEN, Basın Sarayı|34410 Cağaloğlu/İstanbul. P.K. 1134 34437 Sirkeci/İstanbul. Tel: 527 00 34 - 526 69 00 Telex: 23360 ■ Ankara Bürosu: Tunus Cad. 6/4 06640 Bakanlıklar/ANKARA Tel: 18 20 15 Telex: 42512 MİLT TR ■ İzmir Bürosu: 1379 Sok. 59/215 35210 Alsancak/İZMİR Tel: 13 73 91 Telex: 52651 MİLT TR ■ Abone yıllık (52 sayı) 11.400 TL, 6 aylık 6.000 TL. ■ Posta ücretleri yayınevimize aittir. (Abone ücretleri posta havalesiyle gönderilebileceği gibi İş Bankası Cağaloğlu/İstanbul Şubesi nezdindeki 20 no'lu hesabımıza yatırılabilir).

© Copyright: Orbis Publishing Ltd. London, England ■ Türkiye'de yayın hakkı: KARACAN YAYINLARI

Tesla'nın "Ölüm ışını"

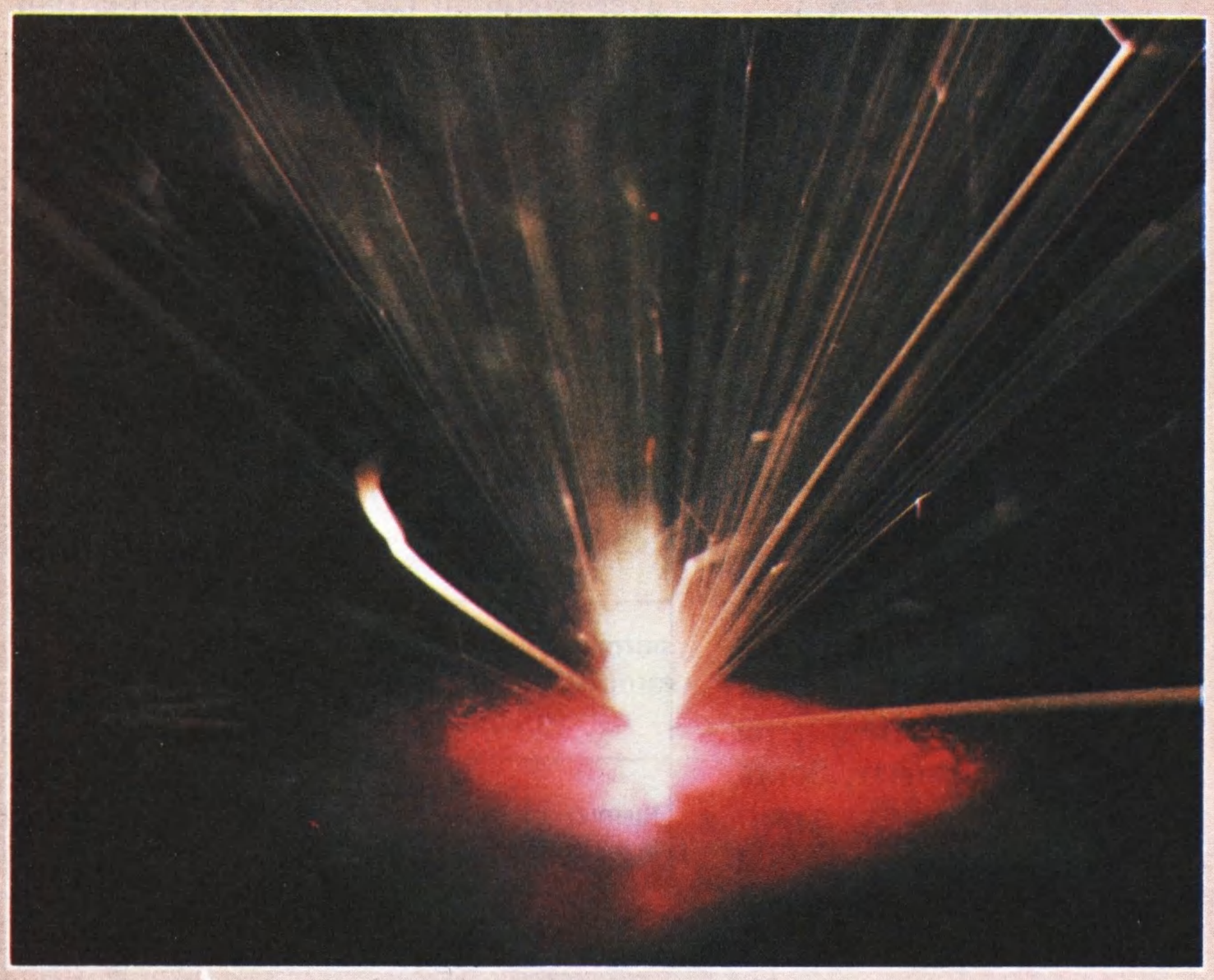

Nikola Tesla'nın yaşamının son günlerine doğru, çok güçlü ve yepyeni bir silah keşfettiği öne sürülüyor. Bazı iddialara göre, süper devletler, Tesla'nın bu esrarengiz silahının peşinde koşuyor.

NİKOLA TESLA Colorado Springs'de 1900 yılında kurduğu elektrik aktarma istasyonundan döndükten sonra çok daha ilginç bir projeye girişti. Projeye "Dünya Sistemi" adını verdi. Tesla, bu projeyle yerkürenin doğal elektrik titreşimlerinden yararlanarak evrensel ve çok ucuz bir elektrik gücü üretecekti. Bir demiryolu şirketinin yöneticisi olan **J.P. Morgan** da ona parasal destek sağladı. Böylece dev bir elektrik şebekesinin yapımına başlandı. Bu şebeke New York'tan 100 km. uzaklıkta Wardencliff adı verilen 800 hektarlık bir sahada kurulacaktı. 45 m. yüksekliğinde ahşaptan bir kule dikildi. Tesla kulenin tepesine 30 m. çapında dev bir bakır elektrot monte etmeyi düşünüyordu.

Tesla, başarılı olamıyor

Fakat nedense işler kötü gitmeye başladı. Para sıkıntısı vardı. Kule 12 sene ayakta durdu. Fakat Birinci Dünya Savaşı sırasında çevrenin savunmasını tehlikeye sokacağı düşünülerek yıkıldı. Bütün planlar suya düşmüştü. Tesla'nın mimar arkadaşı **Stanford White** ile birlikte planladıkları güzel sanayi kenti projesinden eser kalmadı.

Bundan sonra Tesla "işlenmemiş bir cevher" olarak kabul edildi. Diğer bilim adamları ve mühendisler pratik olarak düşüncelerini uygulama yolları buluyorlardı. Fakat Tesla teorilerini gerçekleştirmek için çok az fırsat ele geçirdi. Diğer yandan yaşlandıkça bilim çevreleriyle olan ilişkisini de kaybetti. Fiziğin izlediği yol ile çatışan bir sürü iddialar ileri sürdü.

Yakut lazerden fırlayan parlak zerrecikler sağanağı. Etki alanı içindeki metal bir yüzeye çarparak parlıyor. Askeri bilim adamları, yok edici güdümlü lazerler üzerinde çalışıyorlar (üstte).

Tesla, 1910'da gelişkin bir elektrik bataryası ile birlikte (altta).

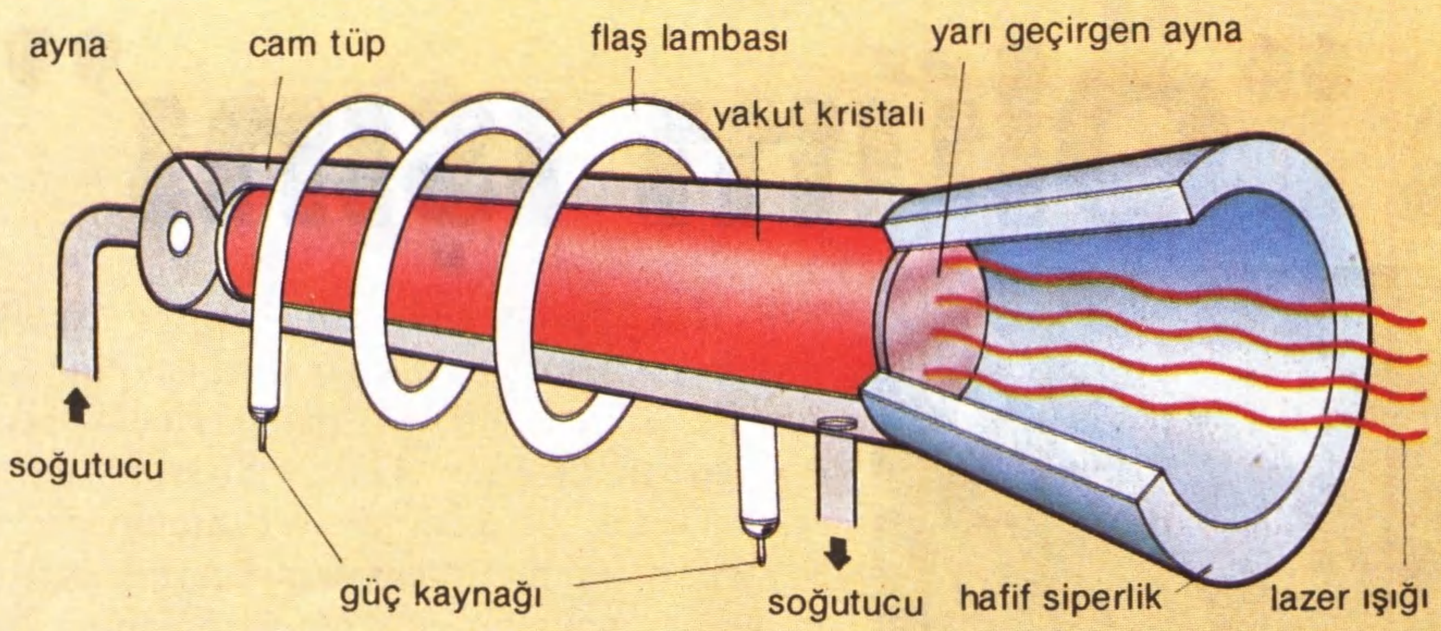

Fantastik ışık

Yakut lazeri, sentetik bir yakut silindir ve onun çevresine sarılı, bir flaş lambasından oluşur. Bu lamba yakıldığında bir ışık enerjisi oluşur. Bu enerji, yakutun içinde hazır bulunan krom atomları tarafından depo edilir. Daha sonra bu krom atomları enerjiyi saf kırmızı ışık olarak yeniden yayarlar. Bu ışık, uygun bir açı ile silindirin iki ucuna yerleştirilmiş aynaların arasında gidip gelir. Krom atomları tüm enerjilerini bitirene kadar ışığın şiddeti artar. Sonra ışık, yavaş yavaş sondaki aynaların yarı geçirgen olanından dışarı süzülür. Kısa kırmızı ışık çarpıntıları olarak ortaya çıkar.

Beyaz ışık, güneş ışığı gibi (aşağıda) bütün dalga boylarının karışımıdır. Her dalga boyu ayrı bir rengin karşılığıdır. Lazer ışığından çok farklı kaynaklardan beslenen en saf rengin ışığı bile, dağınık dalga boylarına sahiptir. Düzenlilik göstermezler ve aynı boyda değillerdir. Diğer yandan lazer ışığı aksine tek ve kesin bir dalga boyudur. Dalgaları düzenlidir. Ayrıca kısa zamanda son derece yoğunlaşabilir.

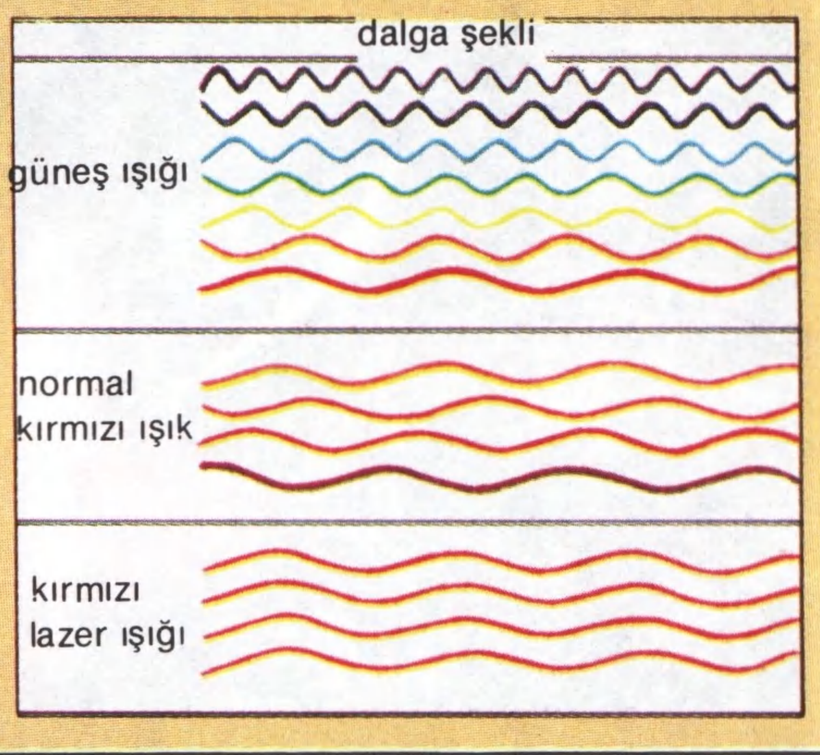

Atom parçalanamaz!

Örneğin atomun parçalanmış yapısını gösteren modellere inanmazdı. Atomun parçalanması ona olanaksız gibi geliyordu. Tesla da aynen klasik fizikçiler gibi atomların bilardo toplarına benzediğini ve bölünemez olduklarını düşünüyordu. Elektronların bağımsız olarak var olduklarını kabul ediyor, fakat birini diğeri ile bağdaştıramıyordu. Çok uzun dalgalarla, yüksek enerjili elektrik titreşimleriyle deneyler yaptı.

Böylece bu farklılığın titreşimler yüzünden meydana geldiğini anladı. Ne var ki Tesla bunu kuantum mekaniğinin kavramları olarak ele almadı. Bunları nesneler arasındaki basit fizik ilişkiler olarak kabul etti.

Lazerin peşinde

Tesla, Colorado Springs'de deneyler yaptı. Bu deneylerde, dünyanın içindeki ve dışındaki koşullarda elektronların sıçramalarını gerçekleştirmeye çalıştı. Sonunda elektrik akımlarının yankılanan bir hareket içerisinde olduklarını anladı. Tesla'nın uzun dalga elektrik aktarmalarının da böyle bir yankılanma yapması mümkündü. Fakat bunu kullanılabilir bir enerjiye dönüştürmek mümkün müydü? Bu hâlâ bir araştırma konusudur.

İlk kez kim keşfetti?

Ayrıca Tesla'nın, lazerin prensiplerini keşfettiğine ilişkin kanıtlar da var. Lazer ışını bir tür düzenlenmiş titreşimlerden meydana gelir. Tesla'nın kısa dalgalı, yüksek frekanslı ve yüksek voltajlı elektrik akımı oluşturmak için kullandığı ışık, lazerden çıkan ışık gibi

Colorado Springs'deki deney istasyonu. Yapay şimşek okları gemi direği biçimindeki kulenin tepesindeki küreden saçılıyor (sağda).

John Pierpoint Morgan, Amerika'nın en büyük finans kuruluşunun başında bulunuyordu. Tesla'nın karakterinden ve başarılarından çok etkilendi. Morgan'ın mali desteği ile Tesla "Dünya Sistemi" projesine başladı. İlginçtir, Morgan bu teşebbüsün gelecekteki kârlarından hiçbir pay talep etmedi (altta).

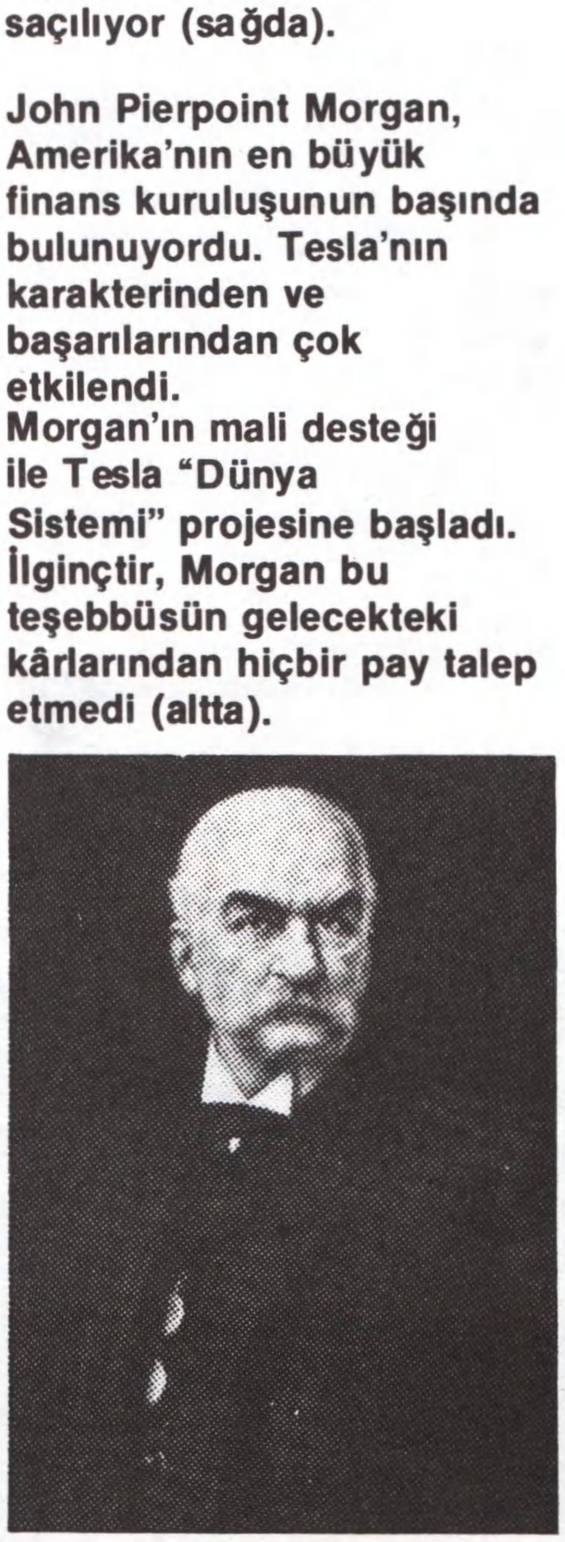

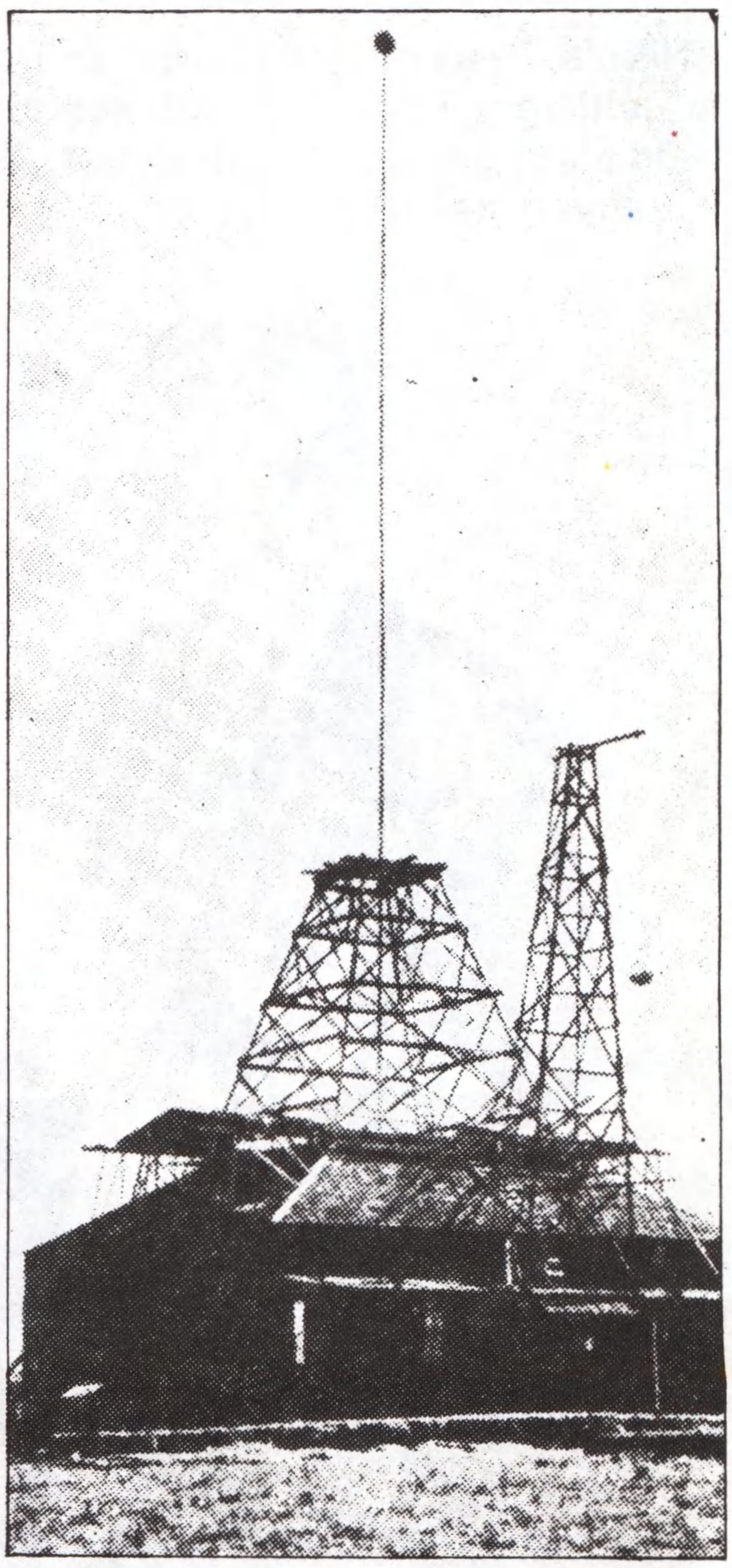

düzenli titreşimlerden oluşuyordu. İlk başarılı lazer 1960 yılında **T.H. Maiman** tarafından yapıldı. Amerikalı fizikçi Maiman, sentetik yakut bir silindir içine belirli sıklıkta enerji pompaladı. Böylece kırmızı bir ışık elde etti.

Lazerden çıkan ışığın en önemli özelliği tek bir dalga boyundan meydana gelmesidir. Normal ışık kaynakları geniş alana yayılan her yöne dağılan dalga boyları üretirler. Lazerler sadece tek dalga boylu, düzenli ışık üretirler. Ay'a ayak basan astronotlar oraya bir yansıtıcı yerleştirdiler. Bu yansıtıcı, Dünya'dan gönderilen ışık demetlerini yansıtacaktı. Nitekim gönderilen ışık demetleri güçlerinden hiçbir şey kaybetmeden geri döndüler.

Ay'a lazer ışını göndermek

Tesla, 1934 yılında yazdığı bir yazıda şaşırtıcı biçimde lazere benzeyen bir aletten söz ediyordu. Bu aletin mikroskobik boyutlarda zerrecikler fırlattığını söyledi. Bu zerreciklerle, normal bir ışınla sağlanabilecek enerjinin milyonlarca kat fazlası sağlanacaktı. Ayrıca bu enerjiyi çok küçük bir alana yöneltmek de mümkündü. Böylece binlerce beygir gücündeki enerji, saçtan daha ince bir akımla aktarılabilecekti. Üstelik bu enerjiye hiçbir şey karşı koyamayacaktı.

New York'ta bir otelde 1938 yılında kutladığı 82. yaş gününde, kendisine, Ay'ın yüzeyinde Dünya'dan Ay'a teleskopla bakan bir astronotun görebileceği büyüklükte bir etki yapıp yapamayacağı soruldu. Tesla, yarım Ay'ın karanlık yüzünde akkor halinde bir nokta oluşturabileceğini söyledi. Bu nokta parlak bir yıldız gibi olacaktı. Çıplak gözle, teleskop yardımı olmadan görülebilecekti.

Güncel bir konu olan "Yıldız Savaşları" projesinin ardında, belki de Tesla'nın akıl almaz buluşlarından biri yatıyor (üstte).

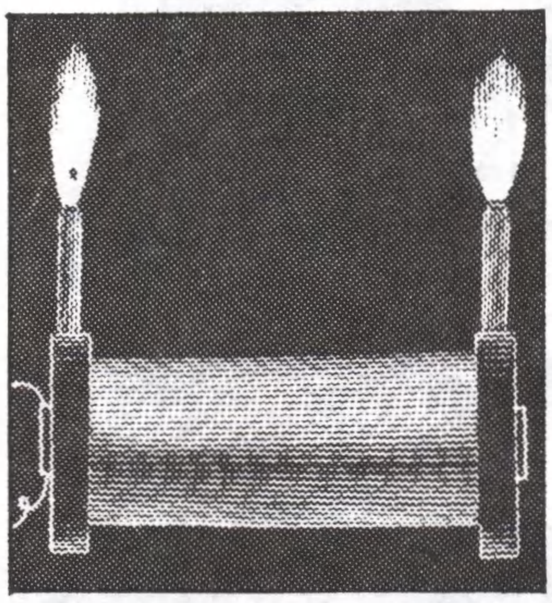

Yüksek voltajlı bobinin uçlarından çıkan parlak elektrik boşalmaları. Tesla bunları, arka arkaya meydana gelen kıvılcımlara benzetti: "Bu ateş tamamen anlaşıldığında yüksek frekanslı elektrik alanları içerdiği kanıtlanacaktır" diye düşündü (üstte).

"Ölüm ışını"

Tesla'nın bu iddiası birtakım söylentilere yol açtı. Onun bir "ölüm ışını" keşfettiği söylendi. Fakat 1935'te yazdığı bir makalede şöyle diyordu:

"Benim bu buluşum herhangi bir ölüm ışınının kullanılması için değildir. Savaşı yasak ederek ortadan kaldıramayız. Silahsızlanarak savaşı sona erdiremeyiz. Savaş ortadan kalkabilir. Fakat bu, güç zayıflatarak sağlanamaz. Savaşı ortadan kaldırmak ancak zayıf ya da güçlü her ulusun kendini savunabilmesi ile mümkün olabilir...

Yeni bir düşünce geliştirdiğim ve özellikle savunma için kullanılabilecek araçları mükemmelleştirdiğim için kendimi yeterince talihli sayıyorum. Bu silah, uluslararasındaki ilişkileri tamamen değiştirecektir. Büyük ya da küçük her ülke ordulara, uçaklara ve diğer saldırı silahlarına karşı rahatlıkla savunma yapabilecek. Buluşum geniş bir plan yapılmasını

gerektiriyor. Fakat eğer, bu plan gerçekleşirse, bununla 320 km. yarıçapındaki bir alanda bulunan hemen hemen herşey, insan ya da makine yok edilebilecek."

Sovyetlerin gizli denemeleri

Bu açıklamalarla Tuğgeneral **George Keegan'** ın düşünceleri yeni bir boyut kazandı. General Keegan, 1977'de Kanada üzerinde meydana gelen elektrik fırtınaları ile ilgileniyordu. Keegan bu patlamaların, Sovyetler'in yeni ürettikleri bir silahın denemelerinden kaynaklandığına inanıyordu. Bu silahın kıtalararası balistik füzelerin havada imhası için geliştirildiğini sanıyordu.

Atom silahı denemeleri yapıldığına dair ilk belirtiler bir uydudan geldi. Uydu, atmosferde olağandışı hidrojen ve tritium denilen hidrojen ateşleyicisinin varlığını saptadı. İlgililer bu bilgi ile, Sovyetler'in Kazakistan'da Semipalatinsk yöresinde denemeler yaptığı haberi arasında ilişki kurdular. Görünüşte bu denemeler bir silahın geliştirilmesi için yapılıyordu. Bu silah atomun içindeki zerreciklerden oluşan bir ışını, füze gibi bir hedef üzerine odaklayacaktı.

Tesla bir sürü ışıklandırma biçimleri denedi. Bunlar ile reklam yapılabilecekti. Bir telin ortak merkezli uçları arasında elektrik boşaltımı. Bir gösteride kullanılabilecek oldukça parlak bir disk oluşuyor (solda, altta).

Tamamen ahşap olan bu yapı, Long Island'da bulunuyordu. Bu yapı, "Dünya Sistemi"nin kalbi olacaktı. Birinci Dünya Savaşı'nda yıkıldı (altta).

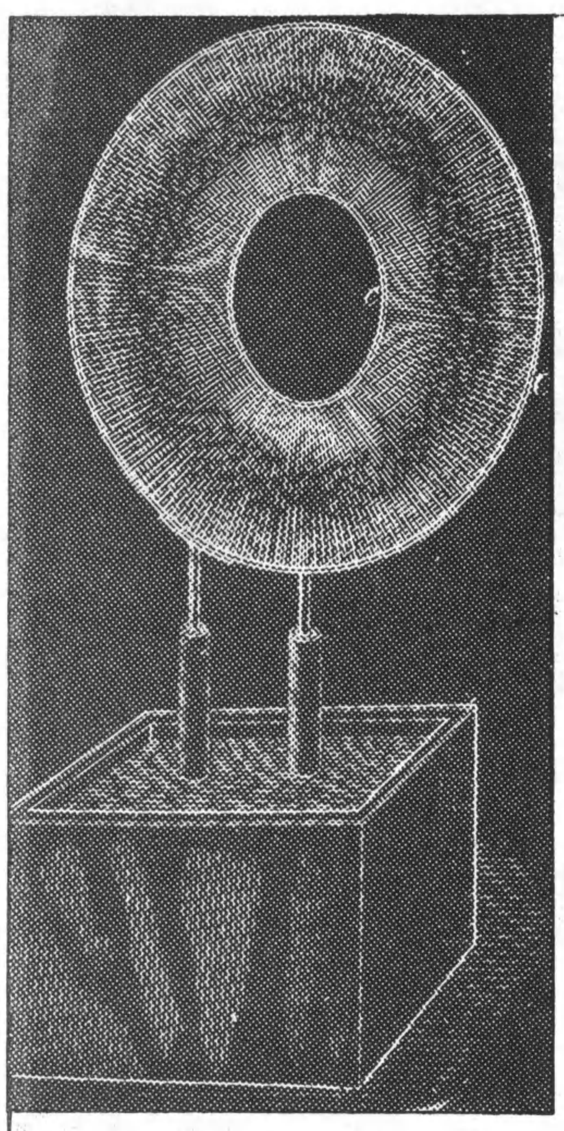

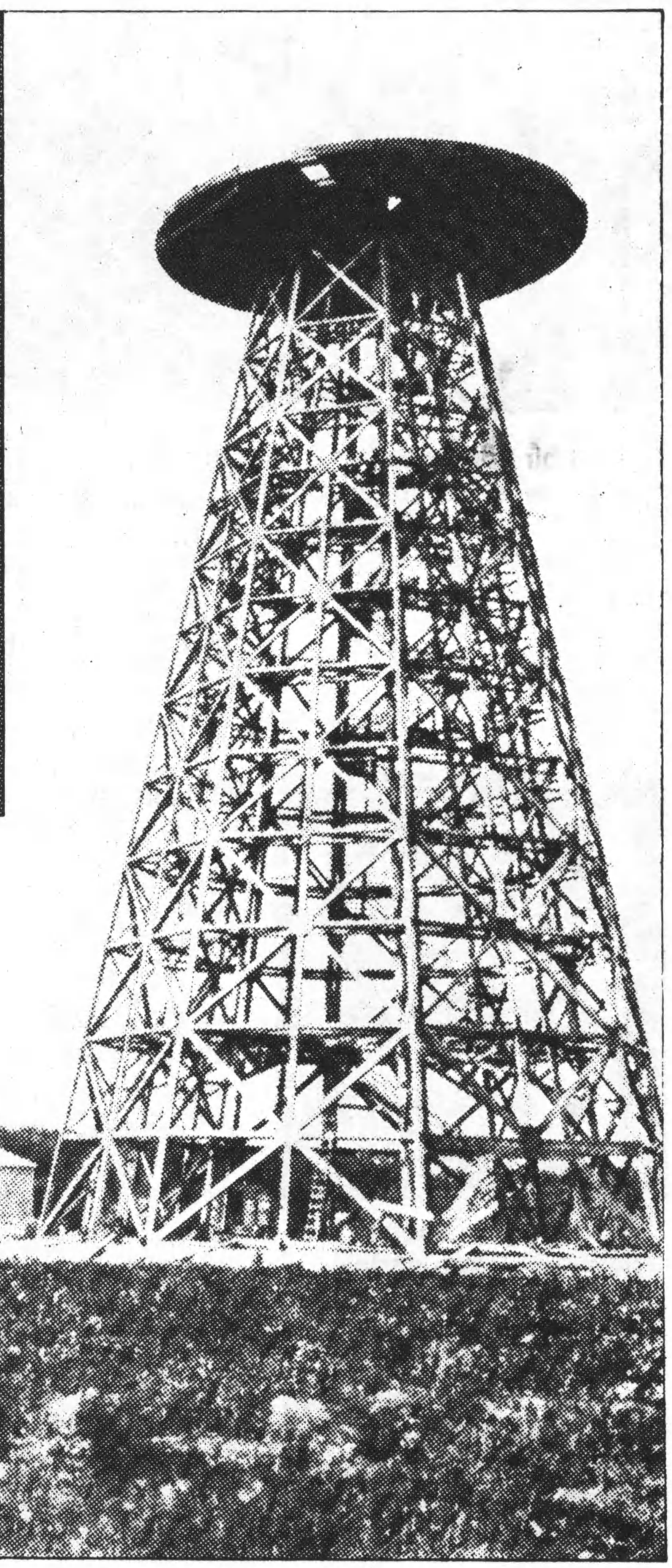

Tesla'nın tanımı doğru

Böyle bir silahın içerisindeki zerreciklerin elektron ve protonlar olduğu biliniyor. Modern fizik teorisinde bunlar küçük katı cisimler olarak geçerler. Ayrıca bunlara elektromanyetik bir alanın kontrol edilmiş titreşimleriyle hız kazandırılabilinir. Dalga, enerji paketleri halinde ileri doğru pompalanabilinir. Bu ışık dalgalarının bir lazer içinde yoğunlaşarak ışın halinde dışarı çıkışlarına benzer.

Bir atom silahında ya da lazerde, ışın, enerji paketleri halinde dışarı çıkar. Bu dalga enerji paketleri, kendi içlerinde belli bir frekans taşırlar. Böylece Tesla'nın 1900 yılında yazdığı bir yazısında tanımladığı gibi bu dalgalar düzenli bir şekilde dışarı çıkarlar.

Birçok ülke protesto etti

Sovyetler, 1979 Kasım'ından beri Semipalatinsk'den 800 km. uzaklıktaki Sary-Shagan yöresinde, kod adı "Tora" olan bir askeri üste atom denemeleri yapıyorlar. Daha uzun bir zamandan beri de, Minsk yakınlarındaki Gomel'de etkin çalışmalarda bulundukları sanılıyor.

Sovyetler bunu belirsiz olarak, "yüksek frekans bandında yapılan denemeler" şeklinde açıkladılar. Bu denemeler 1976'dan bu yana, radyo frekanslarında önemli bozukluklara yol açıyor. Birçok hükümetin bu durumu şiddetle eleştirdiği, İngiltere'nin de dört kez protesto ettiği biliniyor.

Dünyanın iklimiyle kim oynuyor?

Kanada'nın doğusunda bir güç projesi üzerinde çalışan bilim adamı **Andrew Michrowski'** ye göre Sovyetler Tesla'nın teorilerine dayanan birtakım denemeler yapıyorlar. Bu denemeler dünyanın iklimini değiştiriyor.

Ottowa'daki Kanada Haberleşme Bölümü'nün Başkanı Watson W.Scott daha da ileri gitti. Scott şöyle diyordu: *"Acaba 1976'da İngiltere'de meydana gelen kuraklık Grönland'daki sıcak hava ve Miami'deki kar yağışıyla bu denemelerin arasında bir bağlantı var mı?"*

Görülüyor ki ortada son derece önemli, yeni bir güç kaynağı var. İleri sürüldüğüne göre, çok kuvvetli ve etkin fiziksel güçler kontrol edilmek isteniyor. Bu çalışmaların kaynağının, Tesla'nın bilgilerinden doğduğunu düşünenler de çoğunlukta.

Bir kayıp kıta daha

Atlantis ve Mu aynı kıta mı?

Bazı araştırmacılar, binlerce yıl önce, Pasifik Okyanusu'nda yer alan bir uygarlıktan söz ediyorlar. Bu dev kıta, tıpkı Atlantis gibi battıktan sonra, ardında birtakım izler bıraktı. Araştırmacılara göre çeşitli Maya yazıtları, Mısır'daki Sfenks, bunlardan sadece birkaçı.

JAMES CHURCHWARD, yaşamının büyük bir bölümünü Hindistan'da geçirmiş bir İngilizdi. Uzun yıllar sürdürdüğü ilginç bir araştırmanın sonuçlarını, 1926'da bir kitap halinde yayımladı. **Kayıp Kıta Mu** adlı bu kitap şöyle başlıyordu:

"Adem'le Havva'nın yaşadığı söylenen cennet bahçeleri, sanıldığı gibi Asya'da değildi. Pasifik Okyanusu'nda, çok eskiden sulara gömülmüş olan bir kıtada yaşam vardı. Tevrat'taki yaradılış bölümünde anlatılan, yeryüzünün yedi gün ve gecede yaratıldığı efsanesi Nil havzası ya da Mezopotamya'dan kaynaklanmıyor. Bu efsanenin kaynağı batık kıta Mu'dur, yani insanlığın ilk anayurdudur."

Churchward daha sonra bu kıtayla ilgili ve oldukça karmaşık kayıtlar bulduğunu belirtiyor ve şöyle diyordu:

"Bu garip ülkede yaklaşık 50.000 yıl önce, 64.000.000 insan yaşamıştı. Çoğu bakımdan, bizimkine eşdeğerde bir uygarlık kurmuşlardı. Pek çok şeyin yanı sıra, esrarengiz Mu ülkesinde insanın nasıl yaratıldığını biliyorlardı."

Maya yazıtları yanlış anlaşıldı

Churchward, batık kıta Mu'nun öyküsünü ilk "keşfeden" kişi değildir. Fransız bilim adamı **Abbe Charles-Etienne Brasseur de Boubourg** da, 1864'te buna benzer bir fikir ortaya attı. Meksika'da Maya uygarlığı üzerine çalışırken, ender rastlanan bir Maya yazıtı buldu. Hemen, yazıtı çevirmeye başladı. Sonuç şaşırtıcıydı!.. Volkanik patlamalarla yok olarak okyanusa gömülen bir ülkeden söz ediliyordu.

Brasseur'un yaptığı çeviriler, zamanında geniş yankılar yarattı. Ancak bugün bu çevirilerin tamamıyla yanlış olduğu biliniyor. Hatta sonraları, ileri sürdüğü görüşlerin daha önce başka biri tarafından yazılmış olduğu da ortaya çıkarıldı. Bu kişi, Yucatan'da görevlendirilen İspanyol Piskoposu **Diego De Landa**'ydı. Madrid Tarih Akademisi Kütüphanesi'nde, De Landa'ya ait bir metin bulundu. Bağnazlığı ile tanınan De Landa aynı zamanda, bir kültürün insan eliyle nasıl çarpıtılıp, barbarca yok edilebileceğinin bir örneğini gözler önüne seriyordu. Çünkü üçü dışında tüm Maya yazıtlarını büyük ölçüde yok etmişti.

Garip bir rahip

İşin ilginç yanı, De Landa, bir yandan yerine konması mümkün olmayan yazıtları yok ederken, öte yandan Maya kültürüyle de ilgilendi. Yazıların anlamını çözmek için karmaşık kelime yapısı üzerine çalıştı. **Yucatan'ın Başına Gelenlerin Düşündürdükleri** adlı kita-

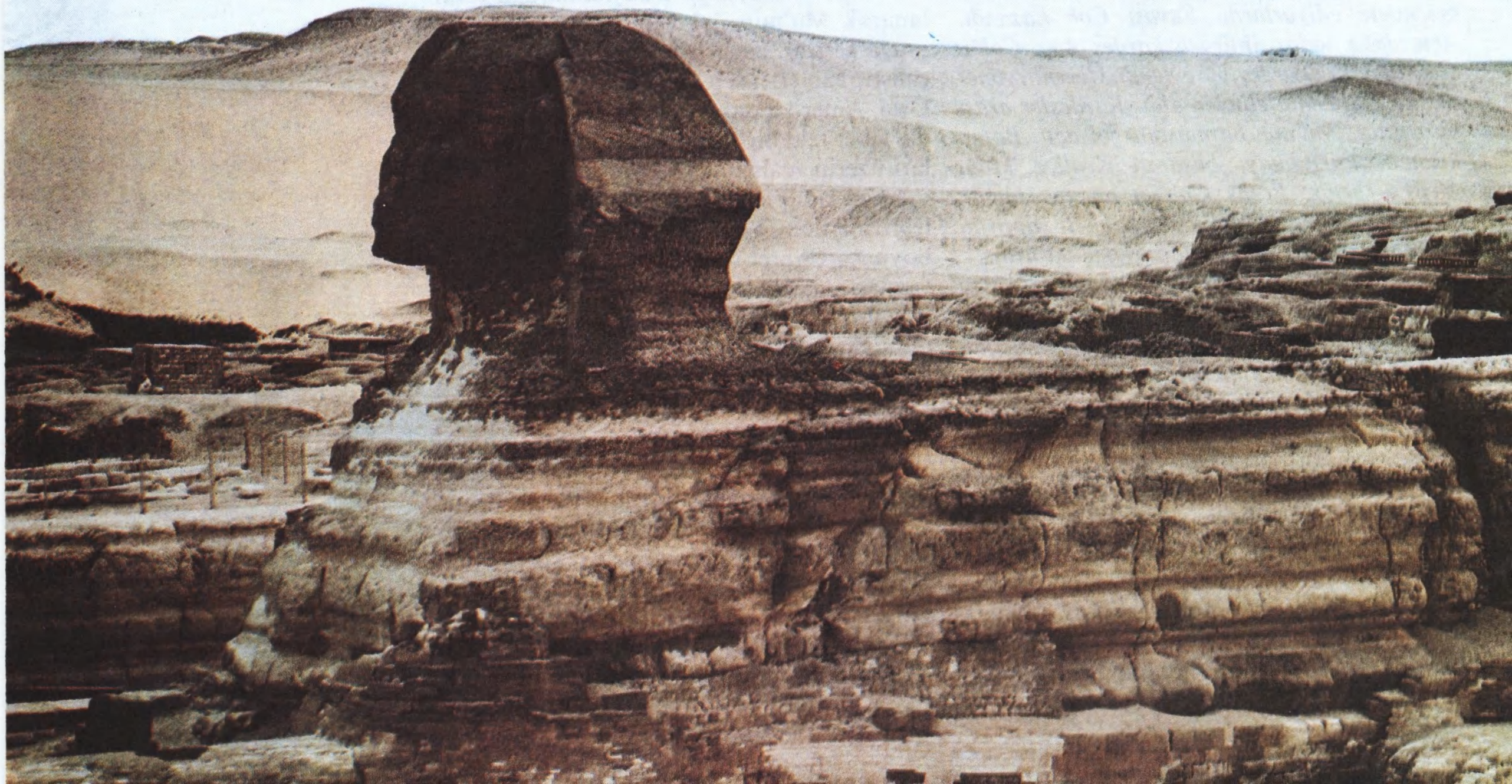

Mısır'da, Kahire yakınlarındaki Sfenks, esrarlı bakışlarıyla çölü seyrediyor. Mu araştırmacılarından Augustus Le Plongeon, 'Sfenks'in Mu kraliçesi Moo tarafından, ölen kardeşinin anısına yaptırıldığına inanıyor (altta).

bında, kendi görüşlerinin yanı sıra, derlediği bir "Maya" alfabesini de yayımladı. İşte Brasseur'un yararlandığı kitap buydu.

Mu adı bulunuyor

Diğer Maya yazıtlarının anlamını çözmek için, De Landa'nın alfabesini başka bilim adamları da kullandılar. Ama sonuç olumsuzdu. Bugün yalnızca Madrid'deki Maya yazıtı anlaşılabilmektedir. **"Troana Yazıtı"** olarak bilinen bu kitabede, volkanik patlamalardan değil, astrolojiden bahsediyor.

Brasseur, çeviriyi yaparken bir güçlükle karşılaştı. De Landa'nın hazırladığı Maya alfabesinde "M" ve "U" harflerine benzeyen iki Maya harfinin anlamını çözememişti. Sonunda bu harfleri yan yana getirerek, batık kıtaya "Mu" adını verdi.

Mu'da renkli bir yaşam vardı

Bugün Brasseur'in çalışmaları doğru olarak kabul edilmese bile kıtaya verdiği ad yaşıyor. Efsanenin geri kalan bölümü ise Brasseur'in bir yurttaşı tarafından yazıldı. Fizikçi ve arkeolog olan **Augustus Le Plongeon,** Mu hakkında yeni düşünceler ortaya atıyordu. Üstelik, yaklaşımlarının Mayalar tarafından da desteklendiğini ileri sürüyordu.

Le Plongeon, Yukatan'daki Maya harabelerinde kazı yapan ilk kişidir. Amerikalı eşi **Alice** ile birlikte uzun yıllar bu bölgede yaşadı. Brasseur'in çalışmasından ve Maya kenti Uxmal harabelerindeki duvar resimlerini yorumlayışından etkilenerek, kendisi de bir **"Troana Yazıtı"** çevirisi hazırladı. Le Plongeon'a göre, Mu'da bir zamanlar oldukça renkli bir hayat vardı. Le Plangeon bunu şöyle anlatıyor:

Sfenks'i Mulular yaptı

"İki Mu prensi Coh ve Aac, kız kardeşleri Mu kraliçesi Moo'yu elde etmek için birbirleriyle mücadele ediyorlardı. Savaşı Coh kazandı. Ama daha sonra, ihtiraslı kardeş Aac, Coh'u öldürerek kız kardeşiyle evlendi. Ülkenin yönetimini kraliçenin elinden aldı. Kardeşler arası bu evlilik, Mu'nun batmasına yol açtı. Batan kıtadan kurtulmayı başaran Kraliçe Moo, Mısır'a geldi. Prens Coh'un anısına bugün Sfenks olarak bildiğimiz dev heykeli yaptırdı. İsis adıyla Mısır uygarlığının temelini attı.

Geriye kalan pek çok Mulu Güney Amerika'ya göç ettiler. Yucatan'a yerleşerek kendi tarihlerini yazıya döktüler ve atalarının anısına tapınaklar inşa ettiler." Le Plongeon, görüşlerinin doğruluğuna kanıt olarak Mısır ve Maya hiyerogliflerinin birbirine benzediğini ileri sürdü.

Mu Prensi'nin külleri

Augustus ve Alice 1880'lerde New York'a yerleştiler. Keşifleri hakkında birkaç kitap yazdılar. Bunların en tanınmışı, 1896'da yayımlanan **Kraliçe Moo ve Mısır Sfenksi** adlı kitaptır. 1980'lerde hâlâ yeni basımları yapılıyor. Le Plongeon kitabında ilginç bir iddiada bulunuyor. Kazılar sırasında taş bir kap bulduğunu belirtiyor. Ona göre bu taş kapta, Prens Coh'un yakılan cesedinin külleri vardı.

Mu nasıl yok oldu?

Le Plongeon'un çevirdiği Troana Yazıtına göre Mu'nun yok oluşu şöyle anlatılıyor:
"Mu iki kez alt üst oldu... Sürekli volkanik patlamalarla sarsılan vadi, geceleyin aniden kayboldu. Kıta daralıp büzüldü, bu da birçok defalar suya gömülmesine ve değişik yerlerden tekrar yükselmesine yol açtı. Sonunda yer parçalandı, ayrı ayrı parçaların üzerinde kalan 10 ülke birbirinden uzaklaştı. Bu parçalar sarsıntılara karşı koyamayarak, üzerlerindeki 64.000.000 insanla birlikte battılar."

Atlantis ve Mu aynı kıtadır!

Hem Brasseur, hem de Le Plongeon ,Mu ve Atlantis'in aynı kıtalar olduğuna inanıyorlardı. Oysa, diğer bilim adamları Atlantis'in Atlas Okyanusu'nda olduğunu söylüyorlardı. Orta Amerika'nın doğusundaki Meksika Körfezi ile Karayip Denizi civarı, kayıp kıta Atlantis'in bulunduğu yer olarak düşünülüyordu. Bir diğer yaklaşıma göre ise, kıta yutan bir okyanus varsa, bunun 176 milyon km^2'lik Pasifik Okyanusu olması daha akla yakındır.

İnsanoğlunun konuştuğu ilk dil

Churchward'ın **"Kayıp Kıta Mu"** adlı kitabı, iddialı bir dil taşımasına rağmen, kolayca okunabilmektedir. Basımından kısa süre sonra da, Churchward'ın adı, Mu ile birlikte anılmaya başlandı. Kitap büyük bir ilgi gördü. Hatta 1932'de Atatürk'ün de dikkatini çekince, Onun emriyle Türkçe'ye çevrildi. (Bkz. Sayfa 22). Bugün bile güncelliğini koruyan bu kitabın basımına hâlâ devam ediliyor.

Churchward, değişik kaynaklardan yararlanarak Mu'nun öyküsünü parça parça bir araya getirdi. Başlıca iki grup tablet üzerinde çalıştı. Tabletlerin bir kısmı Asya'da, diğerleri Orta Amerika'daydı. İlk önce Hindistan ya da Tibet'teki bir tapınakta, duvar kabartmaları üzerine çalıştı.

Açıkladığına göre, keşfini burada gerçekleştirmişti. Tapınağın başrahibi iki yıl boyunca Churchward'a duvardaki kabartma yazıların nasıl okunacağını öğretti. Rahip bu yazının, "insanoğlunun konuştuğu ilk dil" olduğuna inanıyordu.

Her şey tabletlerde yazılı

Rahip, bu çalışmalar sırasında tapınağın gizli arşivinde çok eski tabletler bulunduğunu söyledi. Churchward, rahibi, tabletleri incelemek için, arşivi açmaya ikna etti. Tabletler rahipten öğrendiği dille yazılmıştı. Yeryüzünün yaratılışını ve Mu kıtasında ilk insanın ortaya çıkışını anlatıyorlardı. Churchward, bunlara "Naacal Tabletleri" adını verdi.

Churchward'ın görüşüne göre, üzerinde

James Churchward'ın Mu'nun Kutsal Sembolleri adıyla 1933'te yayımlanan kitabından alınan bir çizim. Churchward'a göre bu işaret, Hindulara aittir, 2500 yıllık kalıntıların bulunduğu bir kazı sırasında elde edilmiştir. İşte, Mu, bu T harfine benzer sembolle temsil ediliyordu. Tau da denilen bu sembol, Churchward'ın açıklamasına göre, "suları getiren yıldız" anlamına geliyor (üstte).

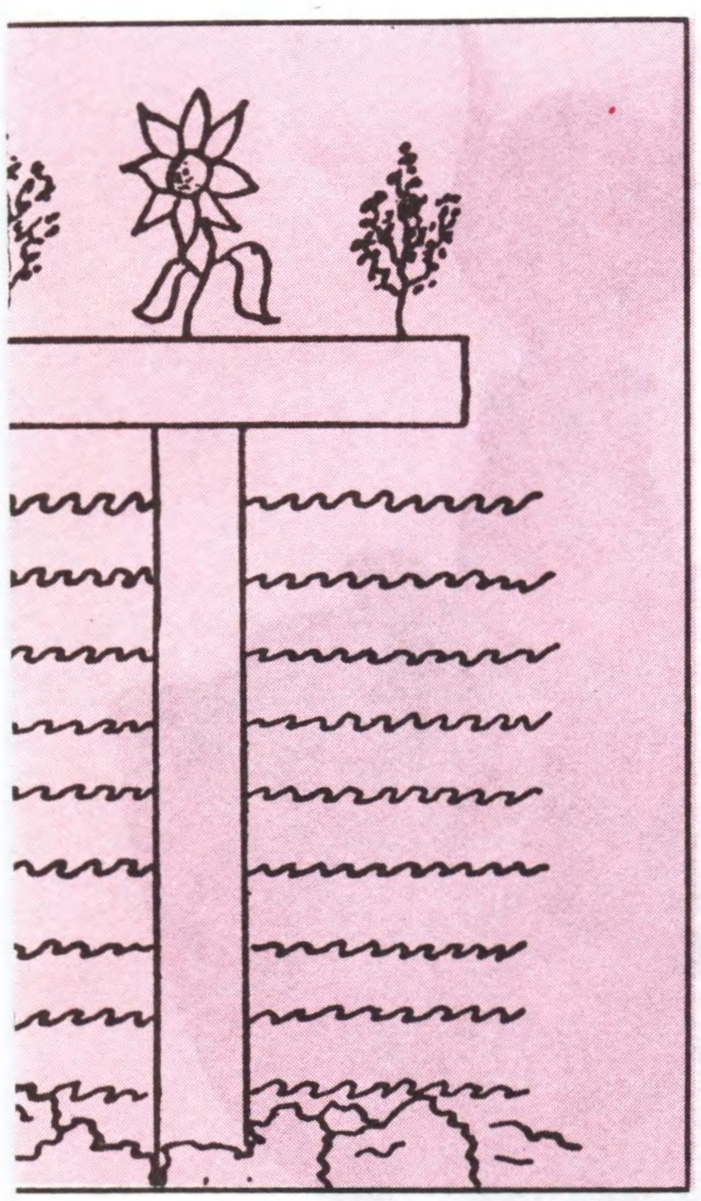

Mu uygarlığını anlatan ve "Dresden Yazıtı" olarak adlandırılan eski bir Maya metni (altta, sağda).

James Churchward'ın belirttiğine göre bu heykel dünyanın en eski bronz kalıntılarından biridir. Heykel, yarı-Tanrı Mu'nun yeni "dünyanın yöneticisini" simgeliyor (altta).

çalıştığı ikinci grup tabletler Mu'nun varlığını daha da kesinleştiriyor. **William Niven** adlı ABD'li bir mühendis tarafından Meksika'da bulunan, toplam 2600 tabletten oluşan bu dev koleksiyonun Aztekler ve eskiden Meksika'da yaşamış çeşitli halklar tarafından yapıldıkları sanılıyor. Tabletleri daha bir çok uzman inceledi ama, hiçbiri anlamlı bir sonuca varamadı. Churchward ise, taşlardaki işaretlerin Mu'dan geldiğini ileri sürdü. Ayrıca, Naacal tabletlerine benzediklerini belirtiyordu. Her iki grup tablet de "Mu'nun Kutsal Anlamlı Yazıları"ndan bölümler içeriyordu.

Mutluluk diyarı: Cennet

Churchward, kendi yaptığı araştırmalar da dahil, değişik araştırmalara dayanarak kayıp kıtanın tarihini, tüm ayrıntılarıyla şöyle anlatıyor: *"Kıtadaki insanlar 10 kabile halinde ve tek bir devlet çatısı altında yaşıyorlardı. Başta Ra Mu adında bir imparator vardı. Tüm kıta, çeşitli bitkiler zengin otlaklar, verimli topraklarla kaplıydı ve düz sayılabilecek bir arazi üzerindeydi."*

Churchward, bunun nedenini de şöyle belirtiyor: *"Yerkabuğunda henüz yüksek dağlar oluşturacak kadar değişme olmamıştı. Irmaklar ve ormanlarla kaplı tepelerde, rengârenk kelebekler ve kuşlar uçuşuyordu. Buralarda dev mamutları ve filleri görmek de mümkündü.*

Burası âdeta bir mutluluk diyarıydı. Ilık akşamlarda, kadınlar ve erkekler çeşitli mücevherler takarak güzel teknelere binerler ve geziye çıkarlardı. Herhalde hepsi de talihlerinin güzel oluşuna seviniyorlardı. Ama bir gün bütün bu güzel şeyler sona erdi."

Cehennemin kapısına doğru

"Mu'nun güney kesimi aniden depremler ve volkanik patlamalarla sarsılmaya başladı. Kentlerin çoğu yok oldu. Dev gibi okyanus dalgaları, toprağın üzerinde ne varsa silip süpürdü. Ama, kıtada yaşam sona ermedi. Kurtulanlar tekrar evlerini kurdular. Bu kez, birkaç kuşak sonra salgın hastalıklar baş gösterdi. Hemen hemen herkes öldü."

Churchward, kıtanın son günlerini ve salgın hastalığı sanki gözleriyle görmüş gibi anlatıyor. *"...yer yerinden oynadı ve kıta okyanusun dalgaları gibi altüst oldu."*

Birbirlerini yediler

Sonunda Mu,sularla örtülmüştü. Ama bütün bunlar, dev kıtayı ortadan kaldırmaya yetmedi. Volkanik patlamalar sırasında kıtada yüksek dağlar oluşmuştu. Okyanus düz araziyi yutunca, dağlar suyun üzerinde kaldı. İşte bunlar bugün Pasifik'teki yüzlerce adayı oluşturdu.

Hayatta kalanlar bu küçük adalara çıktılar. Ama ne yiyecek, ne içecek, ne de barınacak bir yer vardı. Bir zamanların barışsever insanları, hayatta kalabilmek için bir zaman sonra birbirlerini yemeye başladılar. Churchward, Mu'nun yok oluşundan yaklaşık 1000 yıl sonra, Atlantis'in de aynı akıbete uğradığını öne sürüyor.

Geride kalan izler...

Bu olağanüstü efsaneye bir çok insanın inanmasının nedeni nedir? Bilindiği gibi bölgede Paskalya Adaları dahil bir çok esrarengiz ada var. Mu ile ilgili bilgiler, adaların taşıdığı gizemleri çözer gibi görünüyor. Belki de efsanenin inanılırlığı buradan kaynaklanıyor. Churchward bu konuda şunları söylüyor: *"Güney Denizi'ndeki bazı adalarda ,özellikle, Paskalya, Mangaia, Tongatabu, Panape, Ladrone ve Marenas'ta ilginç kalıntılar vardı. Eski tapınaklar ve yazılı taşlardan oluşan bu kalıntılar, sanki bizi zamanın içinde gerilere doğru götürerek, Mu'nun olduğu devirlere ulaştırmak istiyor. Ayrıca Yukatan'da Uxmal'daki tapınağın kalıntılarında, tapınağın, 'bir zamanlar geldiğimiz batıdaki topraklar' anısına dikildiği yazılı. Yine Meksiko City'nin güneybatısındaki ilginç Meksika Piramidi'nde de benzer yazılar var. 'Batıdaki toprakların yok oluşunun' anısına kurulduğu belirtiliyor."*

Güçlü kanıtlar gerekiyor

Aslında, bu esrarın çözülmesi için, ille de kayıp kıtanın ortaya çıkarılması gerekmiyor. Bazılarına göre, **Thor Heyerdahl**'ın **"Kon Tiki"** gezisi ve yaptığı bir dizi araştırma yeterince

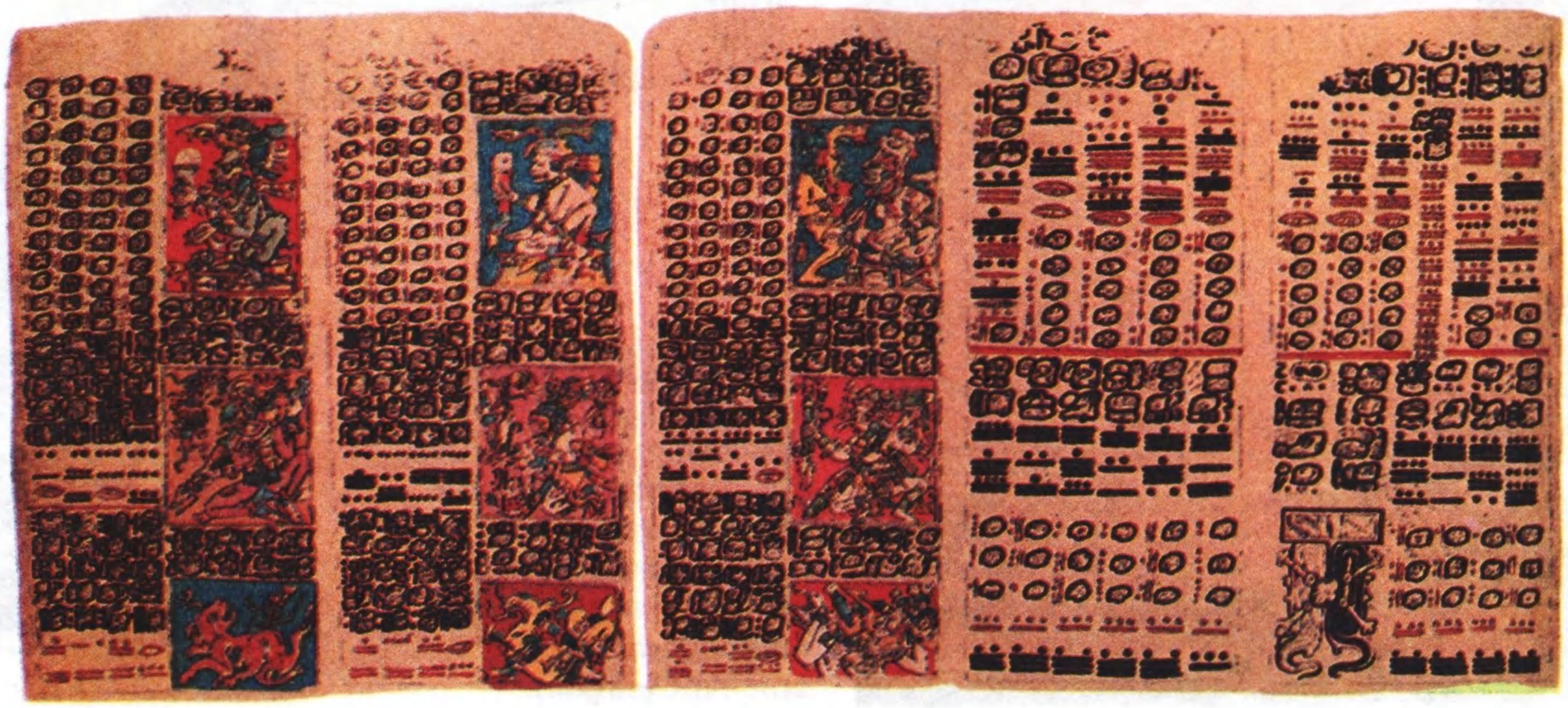

kanıt veriyor. Paskalya Adaları bunun en açık kanıtıdır. Buradan, Pasifik adalarında yaşayanlarla, Güney Amerikalılar arasında pek çok kültürel benzerlik olduğu sonucu çıkarılabilir. Paskalya Adaları, hiçbir kuşkuya yer bırakmadan kayıp kıtanın kalıntıları olarak kabul edilebilir.

Mu'nun bu ilginç öyküsüne rağmen yine de böyle bir kıta asla var olmadı diyenler olabilir. Ancak, efsaneye inanmaya devam eden çok sayıda kişi var. Üstelik Pasifik Okyanusu'ndaki adalarda bulunanlar bu kişileri destekliyor. Kesin bir şeyler söyleyebilmek için efsaneden çok, elle tutulur etkin kanıtların ortaya çıkarılması gerekiyor.

Mısır Tanrıçası İsis'in bir heykeli. Mu kraliçesi Moo ile evlenmek için, kraliçenin iki erkek kardeşi birbirleriyle savaştılar. Kardeşlerden birinin ölümü üzerine Moo anavatanı terk ederek Mısır'a geldi. Burada İsis adıyla tanındı (sağda).

Volkanik bir patlama görülüyor. Mu ile ilgilenenlerin inancına göre, kıta, buna benzer bir patlama sonucu yok oldu. Yine çoğu kişinin inancı, bizim uygarlığımızın da buna benzer bir biçimde yok olacağı doğrultusundadır (en altta, solda).

Meksika'da diğer tabletlerle birlikte, kumtaşından yapılan bir tablet de bulundu. Yalnızca, Naga halkı tarafından kullanılıyordu. Churchward, tableti Meksikalı bir Kızılderili'den satın almıştı. Kızılderili eski bir harabenin içerisinde bulduğunu söylüyordu. "Mu'nun Kutsal Sembolleri" adlı kitapta, kitabelerin çoğu tercüme edilmiştir. Bu kitapta belirtilenler, Churchward'ın, Mu'nun kayboluşuyla ilgili görüşlerini destekler niteliktedir (solda).

Mu uygarlığının bugünkü izleri ve ilk tektanrılı din. Sayfa 1120'de.

Kuzey Amerika'da yaşayan Nootka Kızılderili kabilesinin resimlerinden biri. Resimde, balinanın üstünde bir kuş var. James Churchward'a göre bu resim, Mu kıtasının yok olarak sulara gömülüşünü anlatıyor (sağda).

Zihin, maddeye hükmediyor

Araştırmacıların, "gezici durugörü" adını verdikleri bir olay var. Buna göre denek, bulunduğu yerden kilometrelerce uzaktaki bir bölgeyi zihinsel algılama yoluyla, ayrıntılı olarak tanımlayabilmektedir. Aşağıdaki yazıda, iki bilim adamının bu konuya ilişkin deneylerinden örnekler veriliyor.

RUSSEL TARG VE HAROLD PUTHOFF adında iki araştırmacı 1977 yılında, **Mind-Reach** adında bir kitap yayımladıklarında, ortaya attıkları görüşlerde çok iddialıydılar. Kitapta, durugörü medyumluğunun bir türü olan, "gezici durugörü" ya da "mekân içinde durugörü" diye tanımlanan DDA olaylarına yer veriliyordu. Targ ve Puthoff'un bilimsel olarak ortaya koymaya çalıştıkları bu tür olayları, önceleri bazı araştırmacılar kuşkuyla karşıladılar. Fakat Targ ve Puthoff bir yandan da gezici durugörü yeteneğinin, herkeste saklı bir güç olarak bulunan bir kavrama yeteneği olduğunu ileri sürüyorlardı.

Aslında gezici durugörü olayları, öyle çok yeni bir konu değildi. 1970'lerin başlarında, bu konuya ilişkin bazı deneyler ve sonuçları birtakım yayın organlarında yayımlanmıştı. Konu, o zamanlar da kuşkuyla karşılanmıştı ve tartışmalar olmuştu. Targ ile Puthoff'un deneylerinin ise bunlardan farklı bir yanı vardı. Çünkü bu kişiler, California'daki Stanford Araştırma Enstitüsü'nde görevli iki fizikçiydi. Dolayısıyla deneylerin bilimsel bir içeriği vardı.

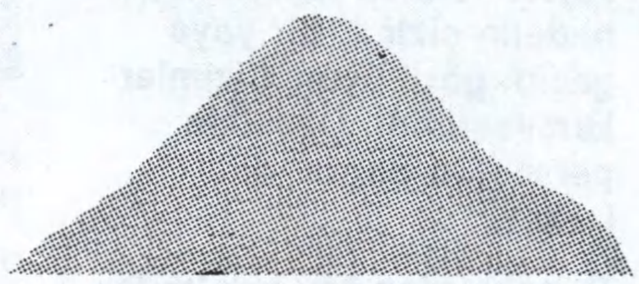

Russel Targ (sağda) ve Harold Puthoff (solda), Stanford Araştırma Enstitüsü'nde görevli iki fizikçidir. Fakat gezici durugörü olayı ile ilgili öncü çalışmalarından ötürü yoğun eleştirilere hedef oldular (altta).

Nasıl çalıştılar?

Russel'ın ve Puthoff'un uyguladıkları yöntem tümüyle bilimsel olduğu için, elde ettikleri sonuçlara kulak asmamak mümkün değildi. Öte yandan yoğun bir çalışmayla sürdürdükleri araştırmaları, yine de birçok tepkilerle karşılaşmalarına neden oluyordu. Sözgelimi, Targ ve Puthoff, deneklerine bilimsel olmayan yöntemler uygulamakla ve elde ettikleri sonuçları kasıtlı olarak yanlış yorumlamakla suçlandılar. Bunun üzerine onlar da, çalışmalarını yakından izlemek üzere bu kuşkucu bilim adamlarını deneylerine davet ettiler.

Deneyler tekrarlanıyor

Yapılan ilk deneyde, New Yorklu bir sanatçı ve hassas kişi olan **Ingo Swann** ile emekli bir polis müdürü **Pat Price** denek olarak kullanıldı. Amaçlanan şuydu: Önce bir "hedef bölge" seçiliyordu. Denek de durugörü yeteneği ile bu hedef bölgenin tüm ayrıntılarını deneycilere naklediyordu. İlk sonuçlar çok başarılıydı. Böylece Targ ve Puthoff çalışmalarını genişlettiler.

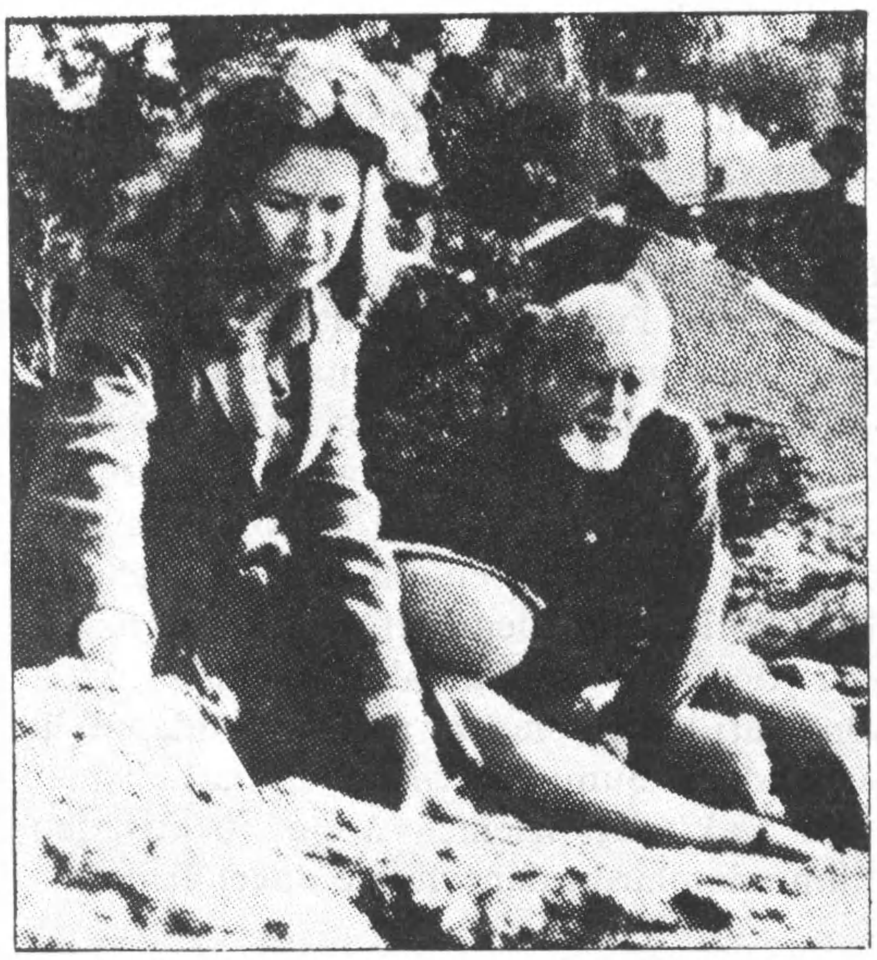

Pat Price ile toplam dokuz deney yapıldı ve bir rapor halinde 1974 Ekim'inde **Nature** adlı bir bilim dergisinde yayımlandı. Gerek Pat Price'ın, gerekse Ingo Swann'ın başarılı oldukları görülüyordu ama anlatımları çok bilimseldi. Bunlar kuşkucu bilim adamları için iyi bir koz olabilirdi. Belki de bu nedenden ötürü birçok tepkiye hedef oldular.

Hedefi doğru tanımlıyor

Price ile yapılan deneylerde dokuz hedef bölge saptandı. İlk hedef Stanford Enstitüsü bünyesinde yer alan ve çok ıyi bilinen bir yerdi: Hoover Kulesi. Price sadece kulenin yapısını tanımlamakla kalmadı, *"Hoover Kulesi"* diyerek tam adını da verdi. Araştırmacılara göre bu, gerçekten de iyi bir başlangıçtı. Sonraları deneylerin içeriği ile ilgili bilgiler, herhangi bir yanlışlığa yol açmamak için daha sıkı bir şekilde kontrol edilmeye başlandı.

Dr. Kit Pedler ile biyolog Dr. Beverley Rubik, bir gezici durugörü deneyi için seçilen, California'nın Berkeley yöresindeki Kızılderili Kayası'nda görülüyorlar. Denek, bu hedeften birkaç kilometre uzakta olmasına rağmen, hedefin ayrıntılarını verdi (solda).

Hella Hammid'in, "Havada yükselen bir tür diyagonel şeyler" olarak tanımladığı hedefin çizimi. Bir yaya geçidi görülüyor. Çizimler karşılaştırıldı. Özellikle perspektif doğruydu (altta).

Deneklerden biri tarafından "görülen" bir hedefin taslağı ve gerçek durumunu gösteren fotoğrafı. San Andres Havaalanı, Kolombiya. "Tam isabetlerden" biri daha (altta, sağda).

Sıkı önlemler

Hedef bölgelerle ilgili bilgilerin her biri bir zarfa konarak mühürleniyor ve bir kasaya kilitleniyordu. Pat Price ve deneyi yönetenlerden biri, deneyin başlamasından yaklaşık 30 dakika önce bir odada dinleniyorlardı. Bu arada Harold Puthoff ya da Russel Targ da, hedef bölgeye gitmesi kararlaştırılan ekipten biriyle söz konusu yere gidiyorlardı. Hedef bölgenin neresi olduğunu ise, kasadan bir zarf seçilip açılıncaya kadar anlamak mümkün değildi. Ne Price ne de yanındaki ilgili, deneyin başlama anından itibaren ekibin diğer üyeleriyle hiçbir şekilde temas kurmuyorlardı.

35.000'de 1 olasılık

Price'in ortaya koyduğu sonuçlar, onunla birlikte çalışan kişileri yakından etkiliyordu. Sonuçlar başarı durumlarına göre birden dokuza kadar sıralandı. Bu arada deneylere katılmayan bağımsız bir bilim adamı da hedef bölgelerle deney sonuçlarının ayrıntılarını titizlikle inceledi. Bu bilim adamı dokuz bölgeden yedisi ile ilgili anlatımların doğru olduğunu açıkladı. Şans olasılığı 35.000'de birdi.

Herkeste olan yetenek

Price, açıkça başarılı bir durugörü medyumu olduğu halde, bu konuda özel bir çaba harcamadığını söylüyordu. Belirttiğine göre sadece bu tür bir deneye katılmak üzere bir arzu duyuyordu. Eğer bu gerçekten doğruysa, yani Price çok özel bir denek değilse, o zaman herkeste gezici durugörü yeteneğinin olması gerekiyor. Konuyla ilgili araştırmacıların da asıl öğrenmek istedikleri nokta bu.

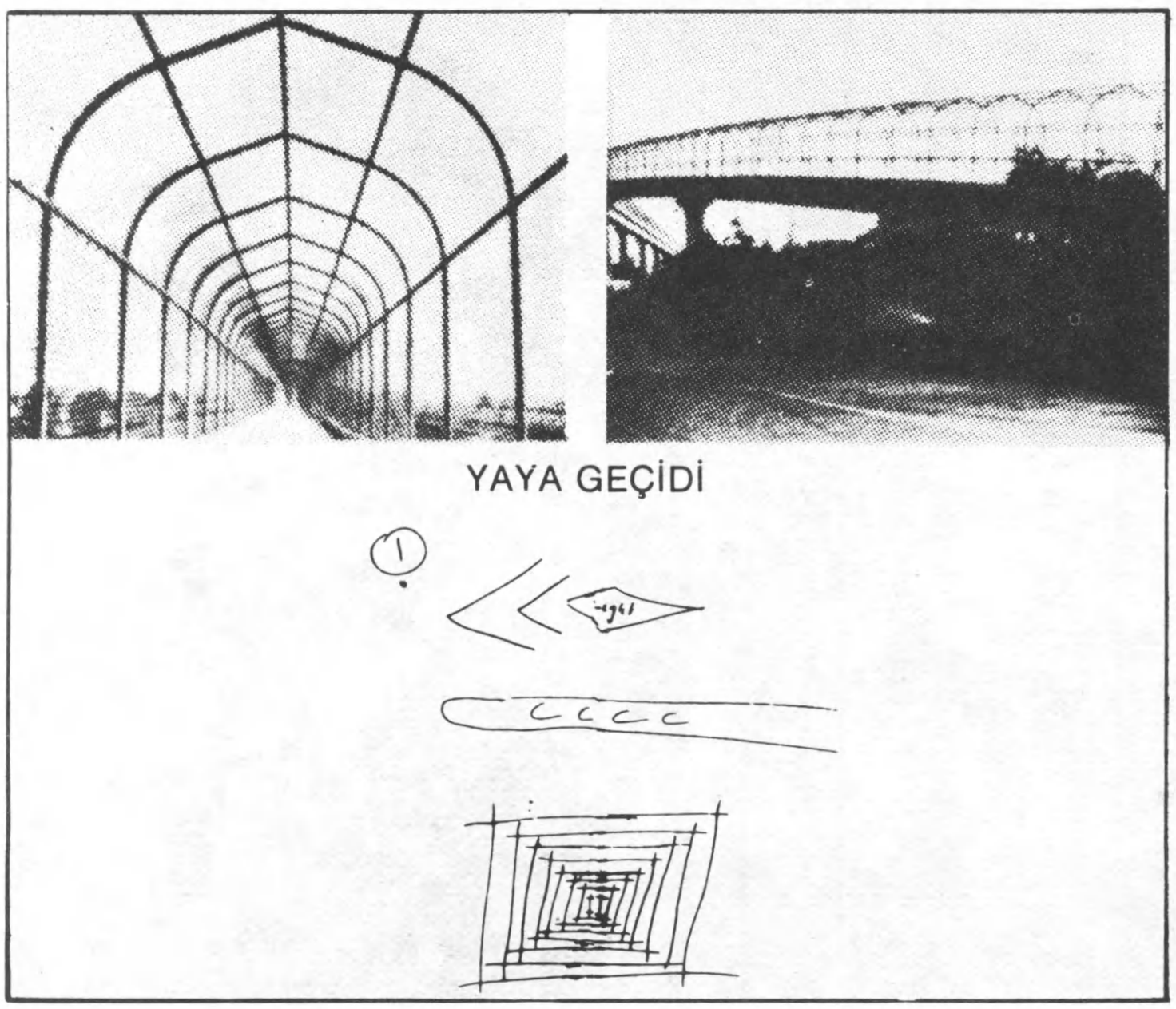

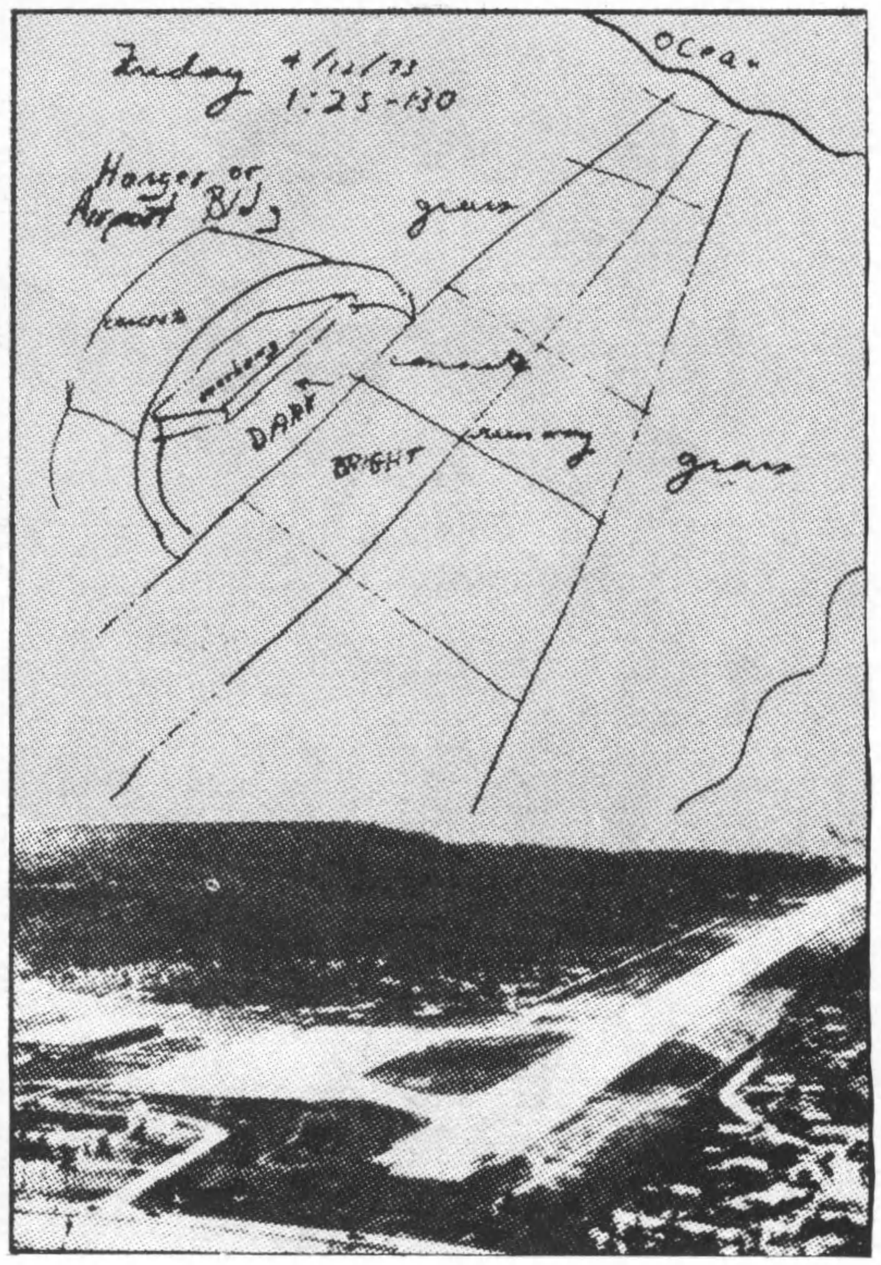

Süre kısalıyor

Çalışmaların ikinci aşamasında, profesyonel bir fotoğrafçı olan **Hella Hammid** denek olarak kullanıldı. Yine dokuz seanslık bir dizi deney yapıldı. Deneylerde Price'a uygulanan yöntemler kullanıldı. Sadece bir fark vardı. Bu da, Hammid'in uzağı görme sürecinin, Price'ta olduğu gibi 30 dakika değil, 15 dakika olmasıydı.

Çizilen görüntüler

Hammid, Price'ın yaptığı gibi, zihinsel olarak algıladığı görüntüleri anlatmakla kalmıyor, aynı zamanda bu izlenimleri bir kâğıda çiziyordu. Bunlardan bazıları gerçekten dikkat çekiciydi. Bağımsız bir tanığın belirttiğine göre şans ihtimali 500.000'de birdi.

Başarısızlık söz konusu

Gerçekte, tüm bu sonuçlar, Targ'ın ve Puthoff'un "zihinsel ulaşım" olarak adlandırdıkları gezici durugörü olayının gerçekliğini onaylıyor gibiydi. Ancak bu tür deneyleri yapmak ve başarılı sonuçlar almak her zaman mümkün değildi. En azından konuya ilişkin araştırmaları ve deneyleri daha geliştirmek ve yeni uygulamalar yapmak gerekiyordu. Kuşkusuz, birtakım sorunlar da vardı. Bu arada başarısızlığa uğramak da söz konusuydu.

TV'de canlı yayın

Birkaç yıl sonra BBC televizyonu tarafından, "Maddeye Hükmeden Zihin" adında bir dizi program hazırlandı. Programın yapımcısı olan **Dr. Kit Pedler** bu amaçla Stanford Araştırma Enstitüsü'ne gitti ve yapılan deneyleri izledi. Hatta bir deneye katıldı.

Dr. Pedler ve arkadaşı biyolog **Dr. Beverley Rubik,** rasgele seçtikleri hedef bölgelere giderlerken, denek Hammid de algıladığı görüntüleri naklediyordu. Dr. Pedler ve Dr. Rubik hedef bölge olarak saptanan kayalık bir bölgede, bir yamaca gittiler. Aynı anda Hammid de bir otel odasında kapalı bulunurken, onların neler gördüklerini zihinsel olarak algılıyor ve gördüklerini çiziyordu.

Bir zaman sonra Dr. Pedler ve Dr. Rubik otele döndüler ve aldıkları notlar ile Hammid'in çizimlerini karşılaştırdılar. Hammid hedef bölgeleri daha önceden hiç görmediğini söylüyordu. Fakat bu arada bir yanlışlık yaptı. Listedeki hedef bölgelerden birinin yerine, kendisinin daha önceden bildiği ve listede olmayan, bir parkı tanımladı.

Özenle incelenmeli

Tüm bu deneyler sırasında, Russel Targ ve Harold Puthoff yoğun bir şekilde maddeci tepkilerle karşılaştılar. Kuşkucuların karşı çıktıkları, deneğin aldığı görüntülerdeki çapraşıklıktı. Bu kişilere göre, doğru bir zihinsel haberleşme olmalıydı. Ama çoğu durumda genellemenin ötesinde bir tanım bolluğuna rastlanıyordu. Ağaçlar, çiçekler, tepeler gibi, birçok hedef bölgesinde kolaylıkla benzerleri bulunabilecek olgular sıralanıyordu. Titizlikle incelemeden, anlatımlardaki ifadelerde bir düşünce birliğine varmak, deneklerin anlattıkları kadar kolay değildi.

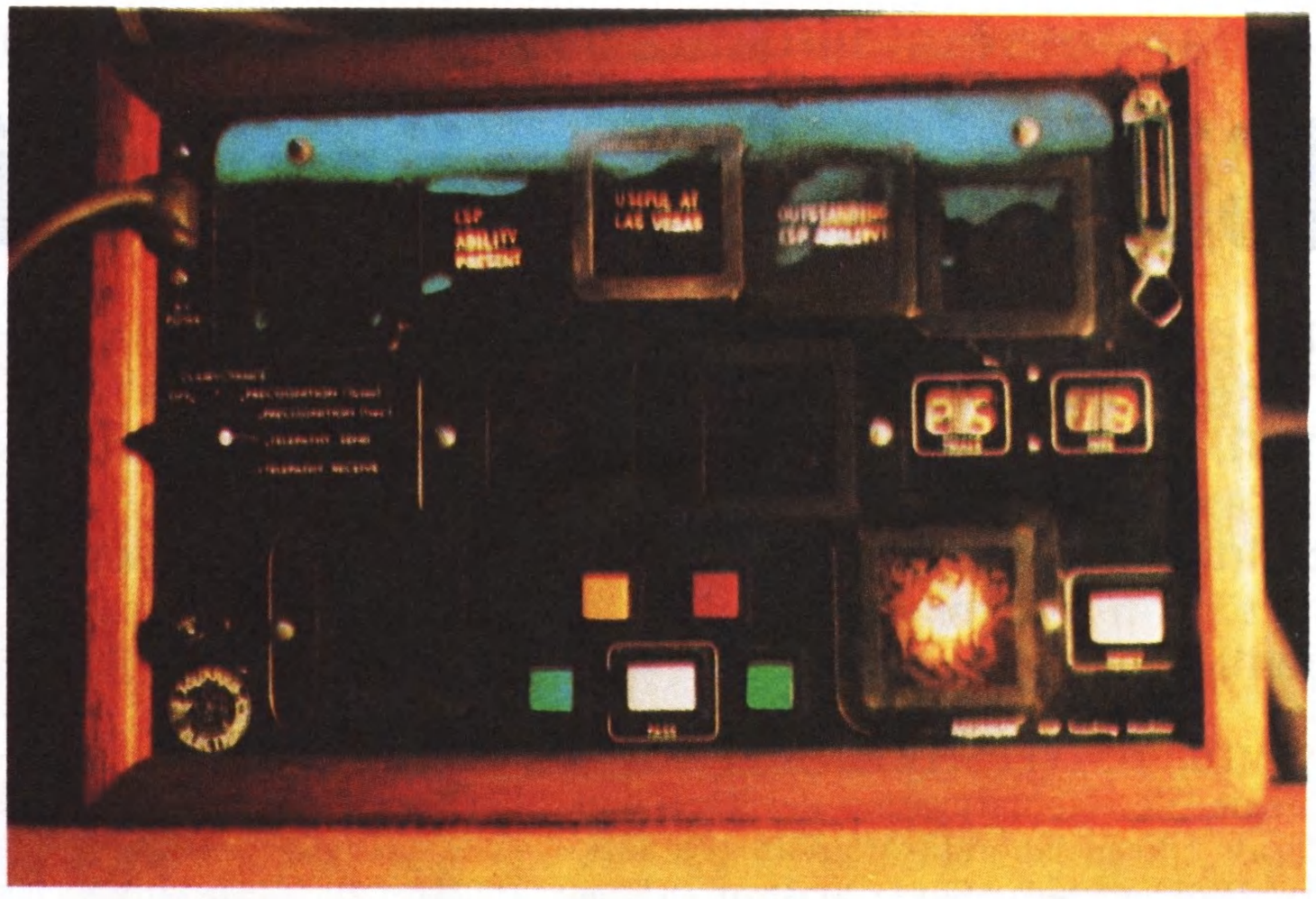

Targ ve Puthoff tarafından geliştirilen özel bir cihazı kullanarak, bir denek DDA deneyleri yapıyor. Denek, cihazın ekranında belirecek görüntüyü önceden tahmin etmeye çalışıyor. Cihaz aynı zamanda, Almanya'da Freiburg Enstitüsü'nde, Prof. Hans Bender ve Elmar Gruber tarafından psikolojik testlerde kullanılıyor (üstte).

Tüm bunlara rağmen, Targ'ın ve Puthoff'un, gezici durugörü ile ilgili çarpıcı kanıtlar ortaya koydukları görülüyor. Onlara karşı çıkanların, böylesine yoğun tepki göstermelerinin nedeni ise belirsiz.

Kirlian fotoğrafçılığında sıra insanın iç dünyasında

Bilinçaltı görüntüleniyor...

Tıp dünyası için son derece yeni bir buluş olan Kirlian fotoğrafçılığını daha önce işledik (Bkz. sayfa 149 ve 198). Konunun uzmanları, insanın duygusal ve ruhsal yaşamının bu yöntem ile görüntülenebileceğini belirtiyorlar. Aşağıdaki yazıda, Profesör Arthur J. Ellison'ın, Kirlian aygıtını ve yöntemini tanıtan açıklamalarına yer veriliyor.

1965'TE, ÜNİVERSİTEYE bağlı bir tür fotoğrafçılık laboratuvarına davet edildim. Burası bilinen laboratuvarlardan çok farklıydı. Yöntemi bulan Sovyet araştırmacı **Semyon Kirlian**'ın adına atfen yönteme, "Kirlian Fotoğrafçılığı" deniyordu. Önce biri taze, diğeri kesilmiş, ötekisi tamamen ölü gözüken üç yaprağın fotoğrafları çekildi. Her üçü de ışıklı bir ortam içinde tümüyle canlı gözüküyorlardı. Çevrelerinde parlak izler, ışıklı benekler ve yaprakları kuşatan bir hale görülüyordu. "Esiri beden" adı verilen bu halenin ışıması, taze yaprakta çok canlıydı.

Yarısından biraz daha azı kesilmiş yaprakta ise, sanki hiç kesilmemiş gibi, o bölümün ışıklı bir kalıbı görünüyordu. Kesik bölümün içinde ışınımlar görülmemekle birlikte, kalıbın çevresi bu esrarengiz hale ile kuşatılmıştı. Sakat yaprağın kesik bölümü ise, hale oradaymış gibi ışıldıyordu. Tamamen ölü gibi görünen üçüncü yaprağın ise solgun, gölgeli ışıması sürüyordu.

Saklı yaşam kuvvetleri

Fotoğraf mühendisi olan çalışma arkadaşım, bana bunların esiri bedenin yaşam kuvvetleri olduğunu söyledi. Normal şartlarda şimdiye kadar hiç fark edilmemiş olan bu enerji bedeni, yüksek bir gerilim alanı altında görülebilir bir duruma geliyordu. Gökkuşağının bütün renklerinden oluşan desenler, saklı yaşam kuvvetlerimizin bir kanıtıydı. Mühendis rehberim yıllardır bu konu üzerinde çalışıyordu. Sonunda hiçbir olağan açıklama bulunmadığı için, bunun astral ya da esiri bedenimiz olduğuna inanmıştı. Söz konusu astral bedenimizin varlığı ise yalnızca dinsel öğretilerde yer almaktadır.

Bütün bilgimle, Kirlian fotoğraflarını inceden inceye izledim. Gerçekten bu açıklama bana makul geldi. Çünkü enerjinin kaynağı, bedenimizin deri altından gelmekteydi. Orada kaldığım süre içinde, bizzat ben de bu fotoğraflardan çektim. Organik bir madde ölü bile olsa, solgun-gölgeli olarak ışımaya devam ediyordu. Hatta bir canlıdan bir bölüm kesilse bile, kalıp ışıklar ile kendini gösteriyordu.

Profesör Arthur J. Ellison, hem psişik olayların araştırmacısı, hem de bilim adamıdır. İngiliz Psişik Araştırmalar Kurumu'nun başkanı olan Prof. Ellison, aynı zamanda Londra Üniversitesi, elektronik ve elektrik mühendisliği bölümü öğretim üyesidir (üstte).

16. yüzyıl sanatçılarından Mathias Grüneweld'ın "Bakire Meryem" portresinden bir ayrıntı: Başındaki nurani taç "aura" diye bilinen haledir. Dinsel konu ressamları, çağlarının anlayışı ile ermişlerin resimlerine bu esiri taş ya da halkaları eklerlerdi. Bu gelenek, insanlardaki esiri beden ya de aura denen bir nurani beden bulunduğu inanışından kaynaklanıyordu. (üstte, sağda).

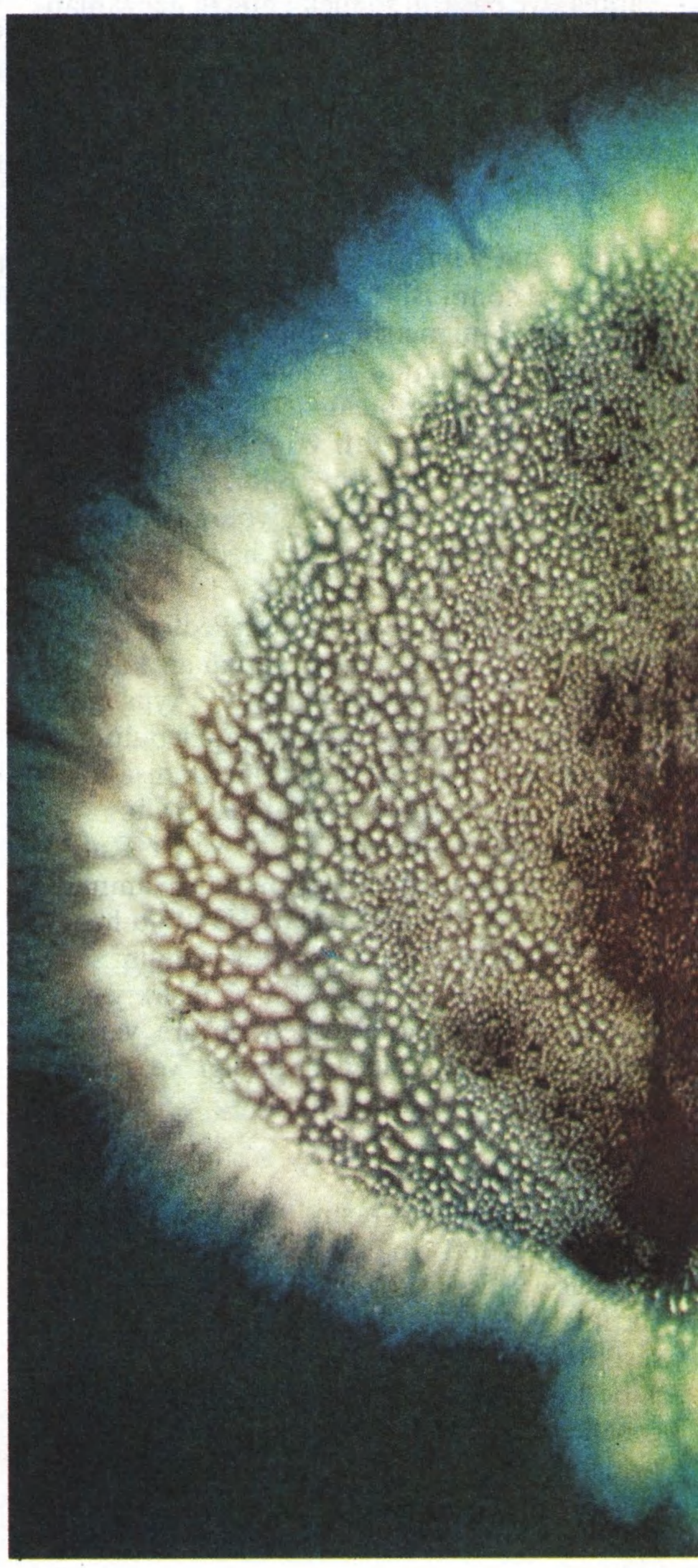

Bu Kirlian fotoğrafı, bir gül yaprağının görüntüsüdür. Ancak gerçek yaprağın küçük bir bölümü kesilip atılmıştır. Buna rağmen kesilen bölümün kalıbı bir hayalet gibi varlığını sürdürüyor. Ne bu olguyu, ne de bu ışımayı herhangi bir fizik boyut ile açıklamak mümkün değildir (sağda).

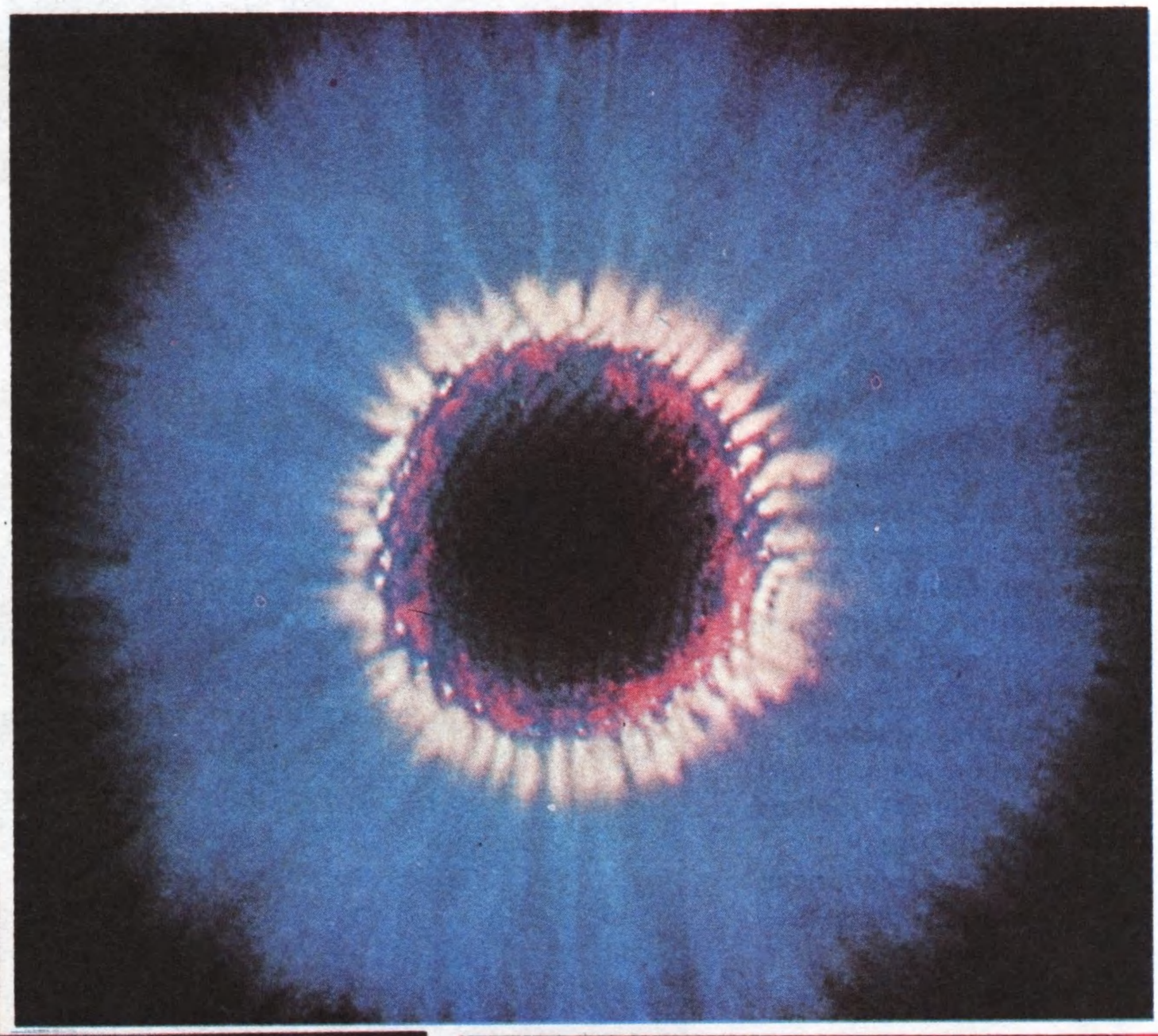

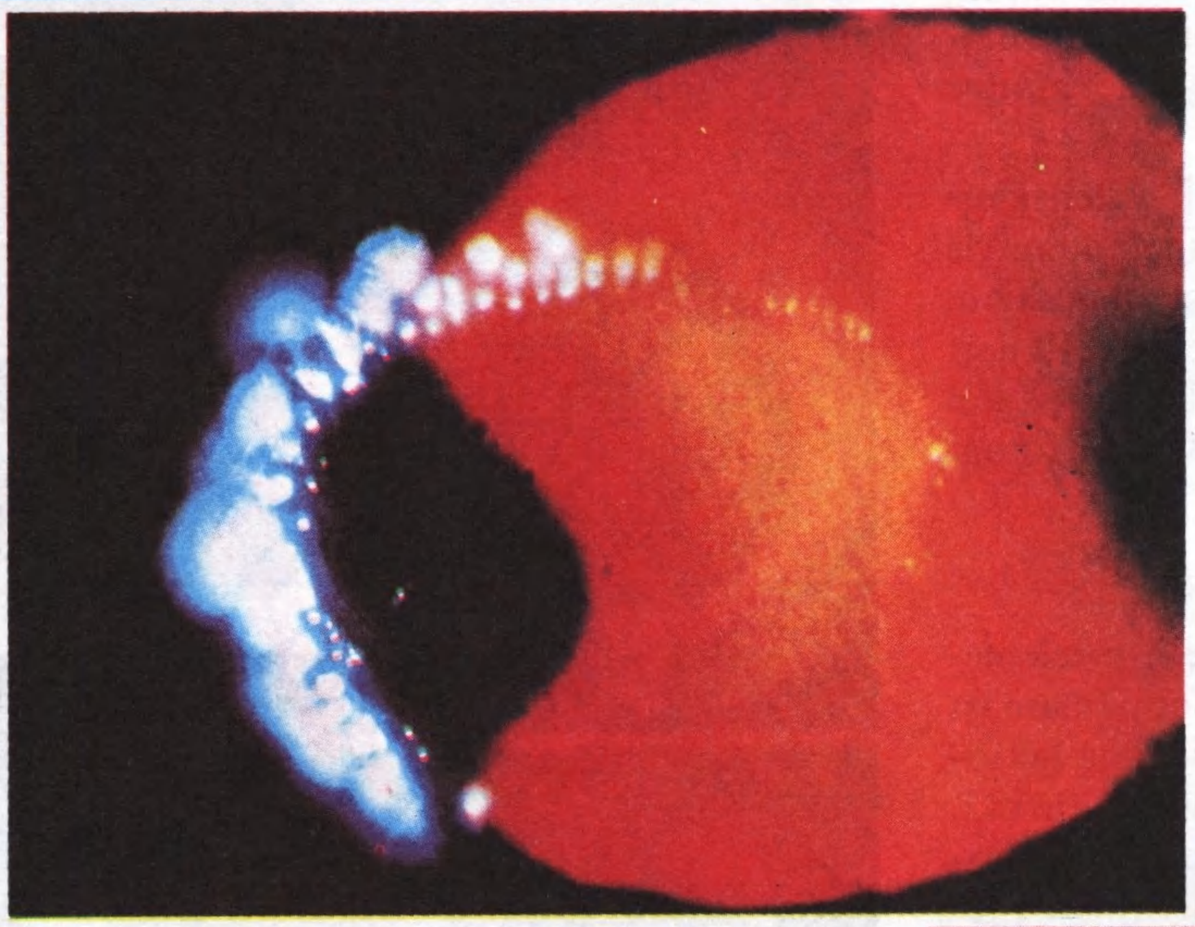

diğimiz hiçbir ışıma türüne girmiyordu. Kaldı ki, bu radyasyon her ne ise, deri altındaki gözeneklerden kendiliğinden yayılıyordu.

İkinci bir beden

Konuyla ilgilenen bilim adamları, şimdi "suptil beden" dedikleri bir terim ile yetinmektedirler. Çünkü din kitaplarında "Aura-/Nurani beden" ya da esiri beden denen şey ile paralel olmak istemiyorlar. Suptil bedenimiz, maddi olan fizik bedenimizle birlikte var. Sanki onu biçimlendiriyor. Suptil beden, fizik bedenimizin yaşam enerjisini, vital kuvvetlerini, güden bir tür biyoplazma.

Kaynağı vücuttan çıkıyormuş gibi görünmekle birlikte, vücudun herhangi bir yerinden çıkmıyor. İçten astral olarak gelip, ışıyor. Maddi beden ile enerjik beden arasında oluşan bu köprü, bence tamamen psikolojiktir. Çevrenin fizik koşullarından çok, kişinin ruhsal değişimlerinden, duygularından, zihinsel düşüncelerinden etkilenmektedir. Yani insanın ruh haleti değiştikçe, farklı renklerde ve değişik şiddette ışımalar oluşuyor.

Ara beden

Suptil bedenimiz bir ara bedendir. İnanışa

Amerikalı araştırmacı Thelma Moss'un kendi çekimlerinden bazı örnekler. Rahat ve gevşeme halindeki bir kişinin parmak izinden alınan bu fotoğrafta ışık saçaklarından oluşan korona, yüksek frekansta bir ışımayı gösteriyor (üstte, solda).
Aynı kişinin, aynı parmağının görüntüsü. Ancak bu kişinin resmi çekildiğinde, ruhsal bir gerginlik içindeydi (solda).
Esrar kullanan birinin parmağının fotoğrafı (altta).

Esiri bedenin bulunuşu

Kesilmiş bir yaprağın hiç kesilmemiş gibi tümüyle görünmesi inanılır gibi değildi. Ama, orada esiri bedenin ışıması sürüyordu. Önce bunun bir çekim hatası olabileceğini düşünmüştüm. Her seferinde levha biçimindeki elektrotlar temizleniyor, sistem kontrol ediliyordu. Çünkü aygıt çok duyarlıydı. Her çekimde titiz bir bakımla temizleniyordu. Hayır, hiçbir kaçamak yolu yoktu. Fotoğraflar gerçekti. Ben kuşkucu bir gözlemciydim. İtiraf ediyorum ki, önceleri inanmayarak bu araştırmalara katılmıştım. Daha sonra inanmamak için elimden gelen bütün bilimsel açıklamaları getirmeye çalışmıştım.

Ne var ki, çok miktarda fotoğraf çektiğimiz için, hepsinde aynı sonucun gözlemlenmesi, beni olağanüstü bir buluş karşısında bırakmıştı. Yaşam enerjisinin bu ışıması, bil-

göre öteki uzay ile, fizik uzayımız arasında bir geçiş, teğet oluşturmaktadır. Fizik beden ile ruhsal yapımız arasında bir tampon oluşturmaktadır. Mental ya da zihinsel iletişimleri üstlenmiş olan esiri bedenimizin pırıltılarına ya da halesine "aura" deniliyor.

İşte bu dinsel tanım, Kirlian fotoğrafçılığıyla âdeta doğrulanmaktadır. Bu teknikle elde edilen ışıma "suptil bir maddenin" ışıması olabilir. Bu sayede de belki, bir tür açıklanamayan duyular ötesi algılama mekanizması çalışmaktadır.

Durugörü ile ilgili mi?

Örneğin durugörü denen gözsüz görüş olayının beş duyumuzla ilgisi yoktur. Gözü görmeyen ya da gözleri sımsıkı bağlanmış bazı yetenekli kişiler parmaklarının ucuyla okuyabilmektedirler. Bu okuma işlemi sakın suptil bedenimizin gözsüz görüşüyle gerçekleşiyor olmasın? Çünkü suptil eş, duble beden, asıl bedenin tıpatıp kopyasıdır. Bedenden bir parça kesilse bile, algılama yeteneğini sürdüren suptil beden kesilip, atılamıyor. Ölümden sonra bile ışımasını sürdürüyor.

İnsanda açığa çıkan tüm psişik olayların sorumlusu, Kirlian fotoğraflarıyla da saptanan bu esiri beden olabilir. Bütün bu yorumları getirmek için elimizde sağlam kanıtlar var.

20 kadar gönüllü ve psişik yetenekleri gelişmiş insanlar üzerinde Kirlian yöntemiyle yapılan deneyler, bedenin aracı olmadığını gösterdi. Esiri, saklı bir bedenin çabaları sonucu başarılan durugörü olayını bugün bilim açıklayamıyor. Belki de Kirlian fotoğrafçılığı bu kapıyı araladı.

İki önemli faktör

Çekilen binlerce resim üzerindeki incelemeler, her zaman aynı sonucun alınamaması üzerine film emisyon işleminde iki ana faktörün rol aldığını gösteriyor. Bunlardan ilki, denek olan kimsenin, fotoğrafın çekimi sırasında gösterdiği ruhsal değişimleridir. Örneğin heyecanlanmak, ürkmek gibi duygular, denek rahatlatıldıktan sonra sağlıklı resimlere dönüşebilmektedir.

İkinci faktör ise deneğin tam sağlıklı olmayan, nabız, tansiyon gibi biyolojik değerleri, açlık-tokluk ya da alkollü, ilaçlı oluşuna göre organizmal durumu resme yansımaktadır. Bir başka deyişle, "Yaşam kuvvetinin" bu iki faktöre bağlı olarak çok değişken bir şekilde ışıdığı söylenebilir.

Değişkenlerin önemi

Sayısız filmin birbiriyle kıyaslanması sonucu, aynı kişinin peş peşe alınan resimleri arasındaki farkların, filmi çeken aygıtın hatasıyla ilgisi çok azdır. Bu değişkenler, cihaz aksamının ilk ve son kontrolden geçirilmesiyle denetlenebilir. Asıl denetlenemeyen ve bilinmeyen önemli değişkenler ise, tamamen fotoğrafı alınan kişinin ruhsal durumuyla ilgilidir.

Cihazın son kontrolü yapıldıktan sonra, parmağın film plakası üzerine çok sıkı ya da çok gevşek basılmaması gerekir. Çünkü parmakla film arasında bir boşluk kalmamalıdır. Ya da tersine çok bastırarak, parmağın kan basıncının zorlanması istenmeyen sonuçlar vermektedir. Bunun gibi etkenler, yüksek gerilim deşarjının değerlerini saptırmaktadır.

Uri Geller'in parmak ucundan alınan üç Kirlian fotoğrafı. Üstteki resim, onun dinlenme anında çekilmiş. Alttakiler ise psişik gösterileri sırasında çekilmiştir. Geller, psişik yeteneklerini kullandığında, parmak koronası bilinçli biçimlerde gözükmektedir. Birtakım ruhsal güçlerin eşya üzerinde etkili olması ve yönlendirilmesi böylece kanıtlanıyor. Parmak basıncının iyi ayarlanması, parmak izlerinin de ışıklı olarak belirmesini sağlamaktadır (altta).

Kirlian deneycilerine 24 öneri

Dr. Yoshiaki Omura, Kirlian fotoğrafçılığı ile ilgili çalışmalar yapacaklar için şunlara uyulması gerektiğini belirtiyor:

1. Güç kaynağındaki ve filme alınan kişideki yüksek gerilim frekanslarının saptanması gerekir.
2. Ossiloskobik dalga biçimleri güç kaynağından, filme yansımamalıdır. Parazitler filtre edilmelidir.
3. Güç kaynağının çıkış empedansında hassas bant ayarı yapılmalıdır.
4. En yüksek gerilim ayarlamasında istenen menzile ayar yapılmalıdır. Teknisyen, dalga biçimlerini kutuplamayı, bunların periyodik eşzamanlı tekrarlarını, dalga indi-çıktılarının kararlılığını, titreşimlerin sabitliğini korumak zorundadır.
5. Elektrot levhaları ile filme alınan konunun arasındaki en az uzaklığın saptanması.
6. Filme alınacak konu ile elektrot levhaların geometrik ayarına ilişkin ayrıntıların mükemmelleştirilmesi.
7. Yüksek gerilim levhasının materyalinin seçilmesi: Metalin cinsi ve yüzeyinin durumları, plakanın biçimlenmesi ve kalitenin yeterli olması.
8. Filmin niteliği ve markasının titiz seçimi.
9. Film ile dolgu kalınlığının iyice belirlenmesi.
10. Film ve filme çekilen konunun poz süresinin ayarlanması.
11. Yüksek akımın, konu olan nesneyi ya da kişiyi etkilememesi için topraklamanın iyice kontrol edilmesi.

12. Konu olan nesne ya da kişinin yüzey sıcaklığının saptanması.
13. Konu olan nesne ya da kişinin deri direncinin elektriksel iletkenliği. Bunu ölçmek için seçilen yöntemin güvenilir olması.
14. Konu olan nesne ya da kişinin, filme alınacak yüzeyinin yıkanmış ve temiz olması.
15. Çevre koşulları: Atmosfer basıncının, oda sıcaklığının, rutubetin ve havanın kapalı-açık olmasının denetimi.
16. Fimi çekilecek nesne ya da kişinin, özellikle parmak basıncının en uygun olanının saptanması.
17. Fotoğrafın çekiminden önceki ve sonraki biyolojik faaliyetlerin değerleri.
18. Deneyin güvenliği ve gereken titizliğin gösterilmesi.
19. Deneyin yapıldığı setin ya da kullanılan aygıtın kullanma talimatnamesinin tam olarak anlaşılması. Aygıta hâkimiyet kurulması.
20. Fotoğrafın çekilmesi sırasında, voltaj dalgalanmalarının olup olmadığını anlamak için, çekim sırasında ossiloskop kullanılması gereği.
21. Filme alınan nesne ya da kişinin kanıyla ilgili biyokimya verileri.
22. Vücudun bir yerinde mikrobik enfeksiyon olup olmadığı.
23. Fotoğrafa girecek vücut parçasının kan dolaşımı ile ilgili durum değerlendirmesinin bulunması (Bunlar türlü kesimden insanların nasıl resim verdiğini istatistik olarak saptamak için gereklidir).
24. Filme alınacak kişinin diğer özgeçmişi.

24 ilkesi var

Çevre koşulları da önemsenmelidir. Çevre ısısı, hava basıncı ve hava durumu dalga biçimlerini değiştirmekte, deşarj sırasında başka parazit frekanslar yaratmaktadır. Elbette film tabakası da neden etkilenmişse onu kaydetmektedir. Uluslararası Kirlian Araştırma Kurumu'nda görevli Profesör **YoshiakiOmura,** 24 temel değişkenin varlığını ortaya koydu. Bunlardan birinin bile ihmali halinde, son derece anlamsız birtakım görüntüler ortaya çıkmaktadır.

Kirlian fotoğraf tekniğini kullanan bazı araştırmacılar ise parmağın bastırılması biçiminin, çekilen resimleri etkilemediği görüşündeler. Onlar, parmağın sadece, vücudun kan basıncının bir sözcüsü olduğunu belirtiyorlar.

Duyguları anlamak mümkün

Genellikle parmaktan alınan fotoğraflar, kişinin kendi ruh dünyasını tek başına yansıtmaktadır. Ancak toplu halde alınan parmak izlerinde, bunların birbirleriyle olan dolaylı ilişkilerinin de önemli bir etken olduğu anlaşılıyor. Birbirini hiç tanımayan iki kişi yan yana getirilip, parmak fotoğrafları alındığında birbirlerinden hoşlanıp hoşlanmadıklarına bağlı olarak, parmak ucundaki ışık saçaklarında değişmeler olmaktadır.

Eğer bu iki kişi arasında sevgi, birbirinden hoşlanma ya da aşk gibi duygular varsa, parmak ucundaki korona denen saçaklar, yumuşayıp, uzamakta ve birbirlerine karışmaktadır. Eğer söz konusu olan, nefret ya da antipatik duygular ise, bu kez parmak saçakları, dikenleşerek birbirleriyle karışmayı "reddetmektedir."

Böylece, birbirlerini tanımadığı halde, ilk bakışta kişilerin birbirinden hoşlanıp, hoşlanmadıkları bilinememektedir. Fakat öte yandan bu olgu, sempati ve antipati gibi duyguların varlığını kanıtlıyor. Âşıklar ve birbirlerine düşkün aile üyeleri arasında birbirlerine karşı eğilim, çekilen fotoğraflarda açıkça görülmektedir.

Kirlian cihazı bir tür sandviçe benzetilebilir. Örneğin bir yaprağın fotoğrafı çekilecekse yaprak iki plaka arasına konur (toprak ucun üstüne). Yaprak böylece metal plaka ile film yüzeyi arasında yer almıştır. Aynı şekilde bir parmağın ucu, ya da vücudun herhangi bir parçasının fotoğrafı çekilebilir. Normal şartlarda, üst yüzeyde elektrot yoktur.
Bu yüzey elektriğe karşı topraklanmıştır. Bazı durumlarda, lastik ayakkabılar veya kauçuk yüzeyler kullanılmışsa da, o zaman Kirlian fotoğraflarının kalitelerinin düştüğü görülmüştür (altta).

Harika bir buluş

Kirlian fotoğrafçılığının kullanım alanı o kadar geniştir ki, gelecekte, gözü görmeyenlerin görmesi bile bekleniyor. Erken teşhis ile tıpta ve çeşitli ruhsal hastalıkların tedavisinde somut bir şekilde yararlanılabileceği düşünülmektedir. Kirlian fotoğrafçılığı yöntemi gün geçtikçe daha kullanışlı bir duruma geliyor. İlerleyen teknoloji belki de onu bir fotoğraf makinesi kadar küçültecektir ve daha kullanışlı bir duruma getirecektir. Bir rastlantı sonucu bulunan Kirlian tekniğiyle alınan fotoğraflar, bugün yeterince anlaşılamamışsa da, insan psikolojisinin "vesikalık resmini" çeken harika bir buluştur. Yarını da çok parlaktır.

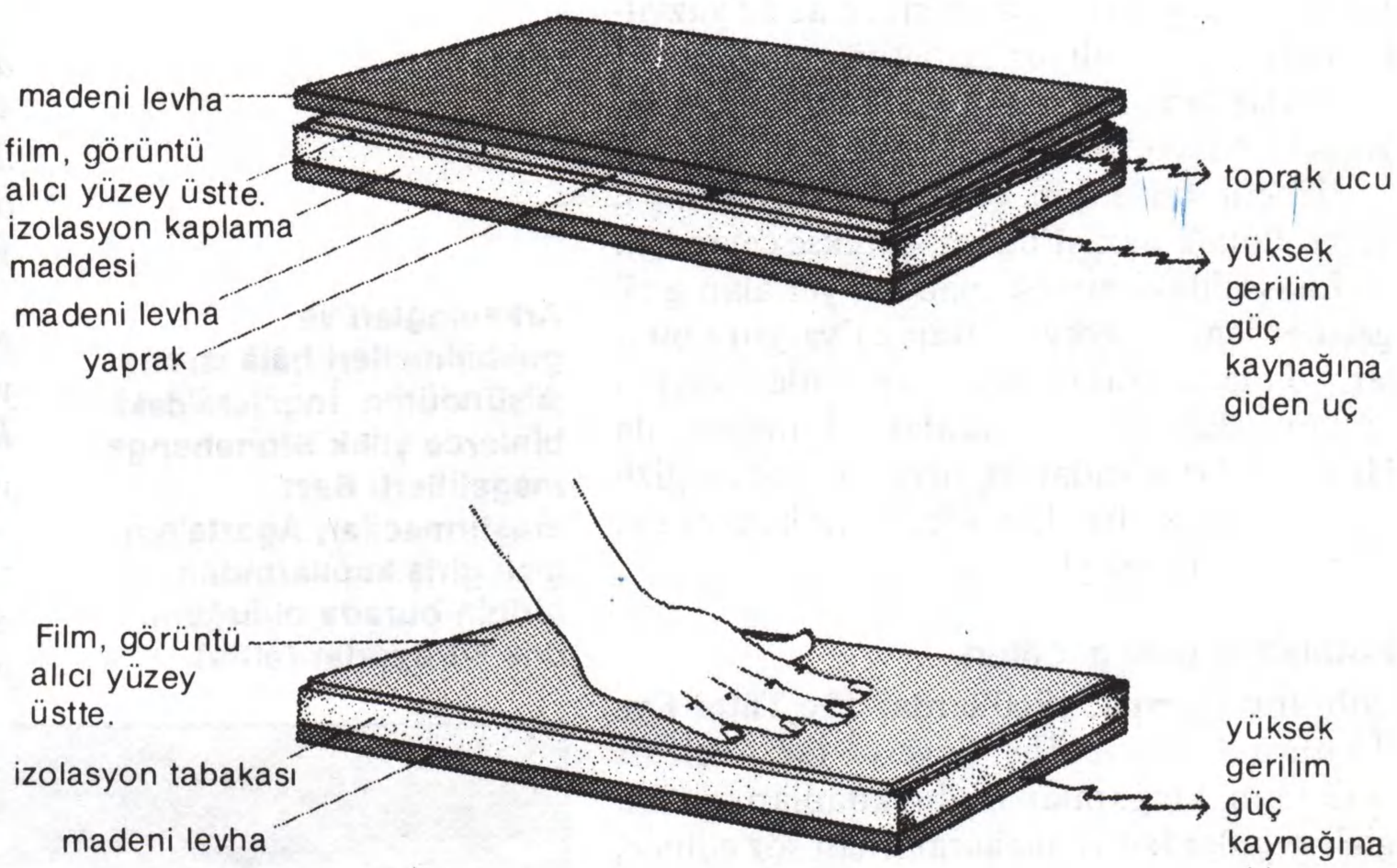

Agarta'dan mesaj:

"Dünyanın Kralı insanlığa görünecektir"

Yeryüzünü kuşatan, dev tünel-mağara sistemlerine ve bunların Agarta'ya ulaştığı şeklindeki efsanelere daha önce değindik (Bkz. sayfa 1029). Bu esrarengiz yeraltı ülkesinin lideri olduğu öne sürülen "Dünyanın Kralı"nın ise, zaman zaman yeryüzüne çıkarak çarpıcı kehanetlerde bulunduğu söyleniyor. Arkadaşımız Cem Çobanlı, bu konuya ilişkin bilgileri inceledi.

"DÜNYANIN PSİŞİK MERKEZİ" olarak adlandırılan Tibet'in dini ve politik işlerinin yürütüldüğü Potala, Lhassa kentinin yaklaşık 8 km. batısında yer alan küçük bir bölge. Buradaki yapıların çoğunun, en az üç yüzyıllık olduğu belirtiliyor. Tibet'in ruhani lideri 13. Dalay lamanın sarayı ise Potala'nın kuzeyindeki bir volkanik dağın üzerinde kurulu.

Tibetli bir rahip olan **Lobsang Rampa,** gerek Potala Sarayı'ndaki, gerekse çevredeki ve Lhassa'daki birçok mabette yer alan gizli geçitlerden söz ediyor. Rampa'ya göre bunlar, Potala Sarayı'nın, üzerinde kurulu olduğu dağdaki mağaralara buradan da Himalayalar'a kadar uzanıyor. Fakat bu gizli geçitleri sadece üst düzeyde birkaç lamanın ve rahibin bildiği söyleniyor.

Potala'nın gizli geçitleri

Lobsang Rampa, 1960'larda, **The Third Eye** (Üçüncü Göz) ve **The Cave of the Ancients** (Eskilerin Mağaraları) adlı kitaplarında bu gizli geçitlerden ve mağaralardan söz edince, Batılı Agarta araştırmacılarının dikkatleri yeniden Tibet'e çevrildi. Rampa, söz konusu kitaplarında, yüksek bir rahip olduğu için Potala Sarayı'nın içindeki gizli bir geçidi gezebildiğinden söz ediyordu.

Bu gizli geçit kilometrelerce uzunluğunda bir mağaralar sistemine bağlanıyordu. Mağaraların duvarlarında garip tablolar, yüzlerce yıllık birtakım eşyalar, paha biçilmez hazineler ve ne oldukları anlaşılmayan, işlemeye hazır durumda esrarengiz makineler vardı. Acaba Rampa Agarta'ya nasıl inmişti? Araştırmacılar bu soruyu soruyor.

"Ulaşılmaz"

Agarta sözcüğünün, Sanskritçede "ele geçirilmez", ya da "ulaşılamaz" anlamına geldiği biliniyor. Bazı gizemciler de, "argha" (uzun gemi) sözcüğünden tüketilen, "geminin yeraltı gövdesi" gibi bir anlam veriyorlar.

Agarta'nın dünya üzerinde bilinen altı giriş yeri olduğu söyleniyor. Himalaya Dağları'nda Gobi Çölü'nde, Fransa'nın kuzeyindeki Mont St. Michel'de, Fransa'nın Bretagne yöresindeki Broceliande Ormanı'nda, İngiltere'deki Stonehenge megalitlerinde ve Gize'deki Sfenks'in ayakları arasında.

TV'de Agarta

1972'de Fransız Radyo Televizyon Kurumu'nun (ORTF) bir programına katılan ve **Kont St. Germain** olduğunu öne süren **Richard Chanfrey** Agarta'ya ilişkin birtakım bilgiler de vermişti:

"Agarta'nın ilk sahanlığı, yerin 2400 metre altındadır. Bu sahanlığın girişi, insanların, hayvanların ve aynı zamanda yerüstündeki çeşitli üslerden gelen aygıtların da geçebileceği bir büyüklüktedir. Bu volkanik doğal kanallar yeryüzünün kalbine iner.

Agarta'nın giriş salonu 800 metre uzunluğunda, 420 metre genişliğinde ve 110 metre yüksekliğindedir. Bu bir tür içi oyuk piramittir. Bu salondan çıkan çeşitli kanallar yeraltı dünyasına doğru dalıp giderlerse de, Agarta sakinlerinin birçoğu oralara asla gitmezler. Oralarda yaşayamazlar. Çünkü oradaki atmosfer onlar için yapılmamıştır. Söz konusu yerde müthiş bir sıcaklık hüküm sürer."

Arkeologları ve gökbilimcileri hâlâ ısrarla düşündüren, İngiltere'deki binlerce yıllık Stonehenge megalitleri. Bazı araştırmacılar, Agarta'nın gizli giriş kapılarından birinin burada olduğunu öne sürüyorlar (altta).

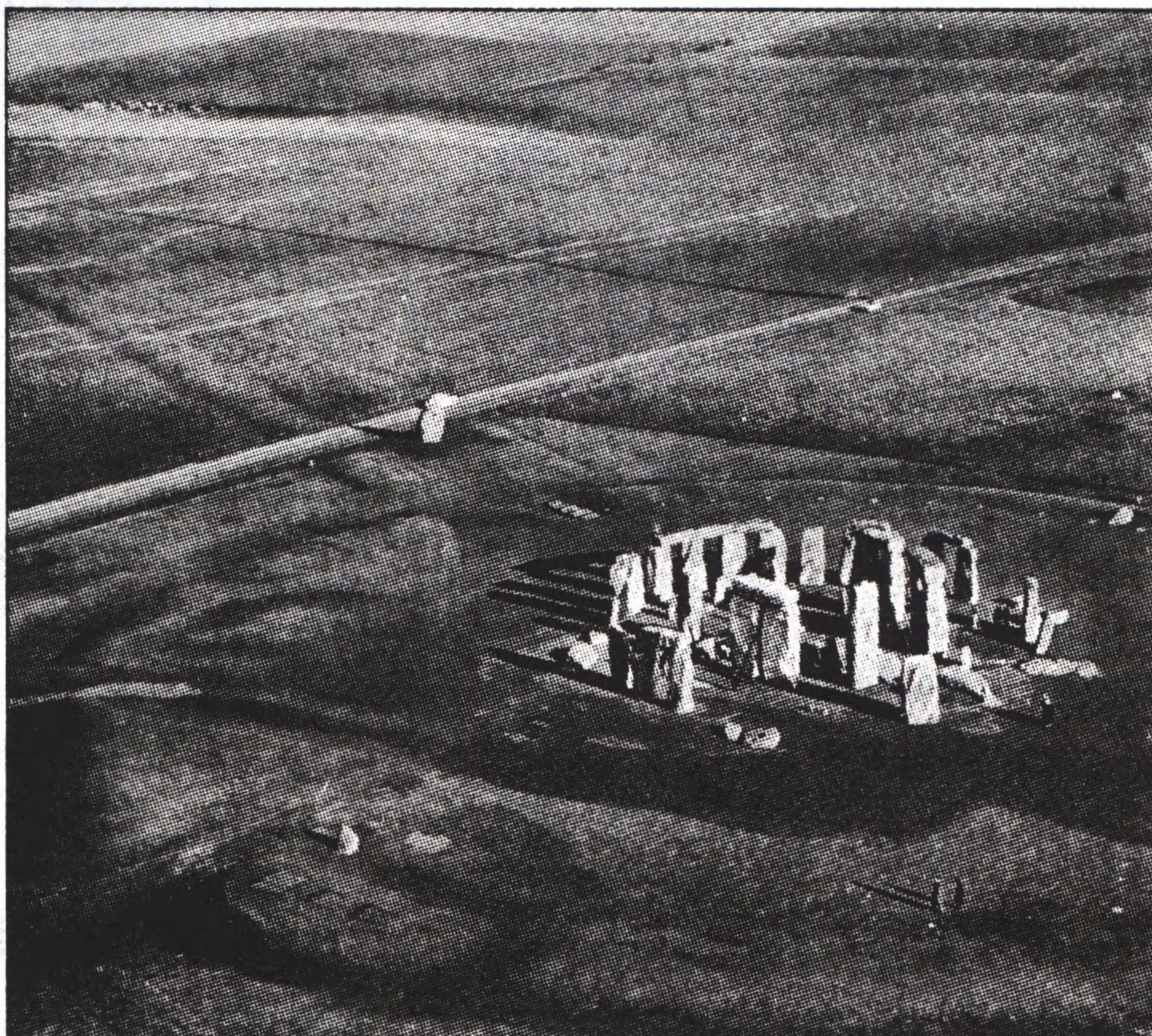

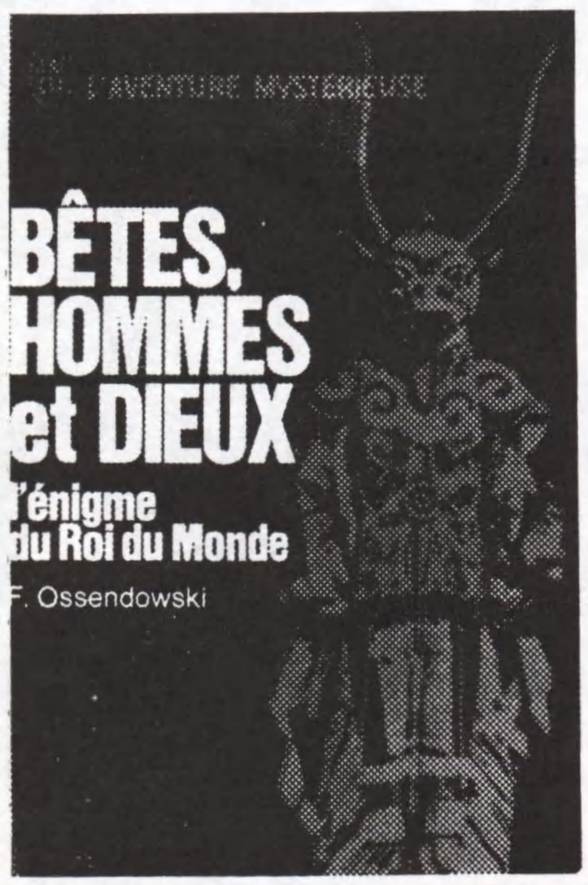

Ferdinand Ossendowski'nin 1924'te yayımlanan, "Hayvanlar, İnsanlar ve Tanrılar" adlı kitabının kapağı. Ossendowski, söz konusu kitabında Agarta ile ilgili geniş bilgiler verdi (üstte).

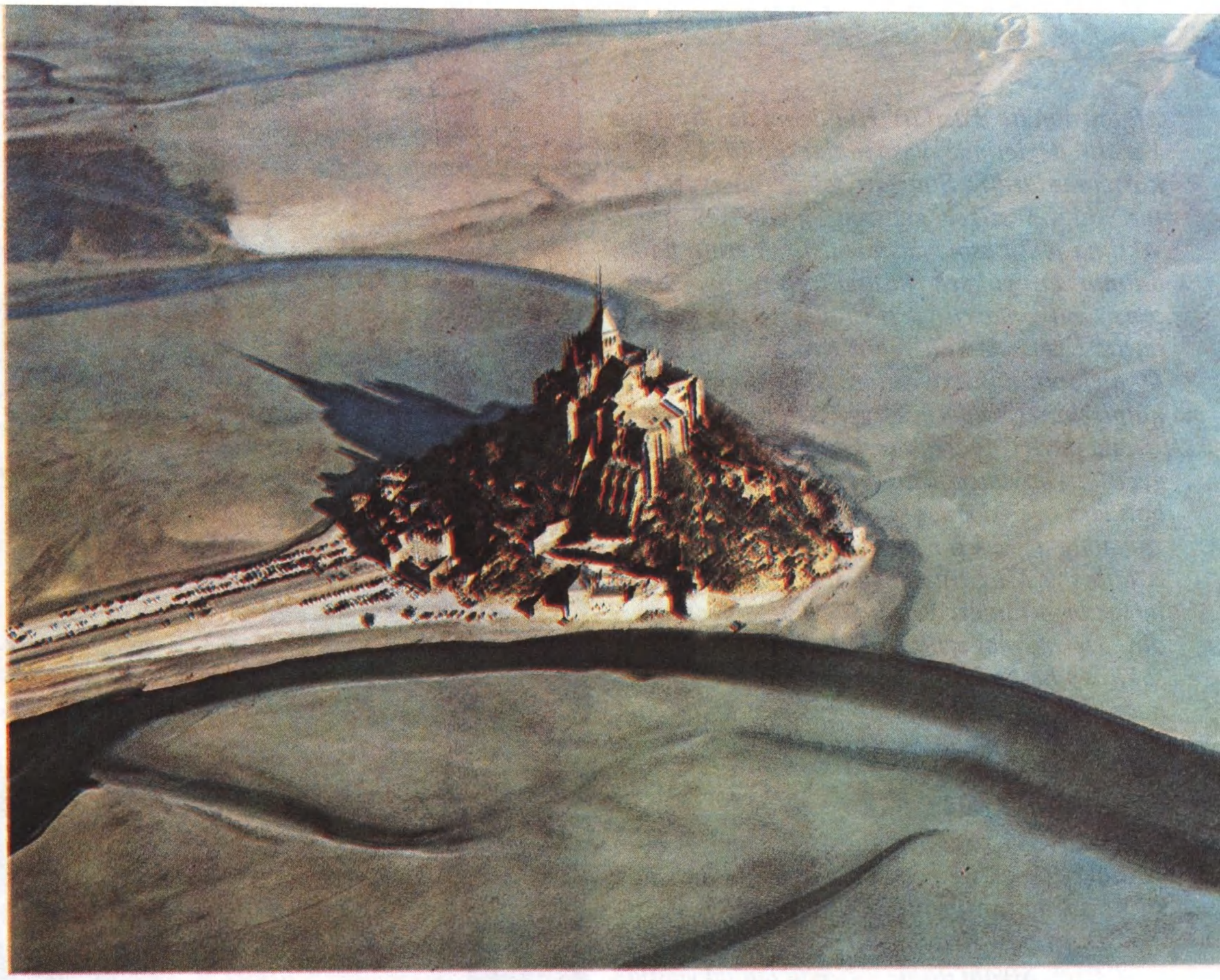

Fransa'nın kuzeyinde, Manş Denizi kıyısındaki en ilginç yerlerden biri, Mont St. Michel. Yörede yoğun gelgit olayları gerçekleşiyor. 12. yüzyılda inşa edildiği belirtilen tarihi şatonun içinde bulunan gizli geçitlerden Himalaya Dağları'na ve Agarta'ya ulaşılabileceği öne sürülüyor (sağda, üstte).

20 milyon nüfusu var

Saint-Yves d'Alveydre, Hint Misyonu adlı kitabında Agarta'nın yönetiminden ve hiyerarşik yapısından söz ediyor. D'Alveydre'ye göre Agarta'da yaşayanların nüfusu 20 milyonu aşıyor: *"Agarta'nın merkezi organizasyonunda, aşağıdan yukarıya doğru 'Dwijalar' (iki defa doğanlar) ve 'Yogiler' (Tanrı'da birleşmiş olanlar) yer alıyor. Dwijalar ve Yogiler Agarta'nın simetrik olarak bölünmüş dış mahallelerinde yaşarlar ve başlıca yeraltı yapılarına dağılmışlardır."*

Agarta'nın yönetimi

"Bunların üzerinde 5000 Pandita (bilginler) yer alır. Panditalar öğretimi sağlarlar ve iç güvenlik görevini yerine getirirler. Hiyerarşinin alttan üste doğru her dairesindeki yöneticilerin sayısı giderek azalır. Böylece, Dünya'nın Güneş çevresindeki dönüş sürecine tekabül eden, 365 Bagwanda'nın (Yüce Meclis), oluşturduğu daire gelir.

Sonraki daire Agarta'nın merkezine en yakın olanıdır. Burası, 'Yüksek İnisiyasyonu' temsil eden 12 üyeden oluşur. Bunların da üzerinde Mahanga, Mahatma ve Brahitma yer alır. Mahanga, evrenin tüm maddi organizasyonunu temsil eder. Mahatma, evrensel can temsilcisidir. Agarta'nın yüksek lideri olan Brahitma ise, Tanrı zihninde ruhların dayanağıdır."

"Sırların sırrını" öğrendi

20. yüzyıl başlarında Polonya'nın önde gelen yazarlarından ve bilim adamlarından biri olarak kabul edilen **Ferdinand Ossendowski,** İç Asya'ya yaptığı maceralı yolculukta "sırların sırrını" öğrendiğini öne sürdü. Bu uzun yolculuk sırasında, aralarında lamaların ve rahiplerin de bulunduğu çeşitli kişilerle görüşen Ossendowski, Agarta ve Dünyanın Kralı ile ilgili bilgiler topladı. Bunları daha sonra **Hayvanlar, İnsanlar ve Tanrılar** adlı kitabında yayımladı.

Agarta'ya giden bir avcı

Ossendowski'nin Moğolistan'da olduğu sırada, bir gün kılavuzu ona gizli bir mağara girişi gösterdi. Delikten dumanlar yükseliyordu. Kılavuza göre, burası Agarta'nın giriş kapısıydı. Kılavuzun anlattığı bir efsaneye göre çok eskiden bir avcı bu kapıdan Agarta'ya girdi. Döndükten sonra orada gördüklerini anlatmaya başladı. Bunun üzerine lamalar, onun "sırların sırrından" söz etmesine engel olmak için dilini kestiler. Avcı ihtiyarladığında tekrar mağaraya döndü ve yeraltı devletine gitti. Bir daha da onu gören olmadı.

Ossendowski'nin araştırmaları

Bir başka zamanda da, **Jelyp Djamarap** adında bir yüksek rahip, Agarta'dan çıkıp dünyaya gelen, Dünyanın Kralı'nın mucizelerinden ve kehanetlerinden söz etti. Ossendowski konu ile ilgili olarak şöyle diyor: *"Ancak o zaman anlamaya başladım ki, bu efsanede yalnız bir sır değil, aynı zamanda Asya'nın siyasi yaşamını etkileyebilecek gerçek ve egemen bir güç gizliydi. O andan itibaren araştırmalarıma devam ettim."*

Yerini bilen yok

Ossendowski'nin daha sonra tanıştığı **Cholton-Beyli** ve **Gelong** adında iki Moğol, ona Agarta ile ilgili şu bilgileri verdiler: *"Bu yerin nerede bulunduğunu bilen yok. Bazıları*

Afganistan'da bazıları Hindistan'da diyorlar. Yeraltı devletinde yaşayanlar kötülüğe karşı korunmuşlardır. Sınırları içinde cinayet yoktur. Bilgi sessizce gelişmiş, hiçbir şey orada yıkılma tehlikesine düşmemiştir. Yeraltı halkı, bilimin en yüksek katına erişmiştir. Şimdi orası, milyonlarca yurttaşı olan büyük bir devlettir. Üzerinde Dünyanın Kralı hüküm sürer. O, doğanın tüm kuvvetlerini bilir, bütün insan kalplerini ve kaderin büyük kitabını okur.

Bu devlet Agarta'dır. Dünyanın tüm yeraltı geçitleri boyunca uzanıp gider. Bilirsiniz ki, batıdaki ve doğudaki büyük okyanuslarda zamanında iki kıta bulunuyordu (muhtemelen Atlantis ve Mu). Bunlar sular altında kayboldularsa da sakinleri yeraltı devletine geçmişlerdir. Derin mağaralar, bitkilerin büyümesini sağlayıp halka hastalıksız uzun bir yaşam olanağı veren bir ışıkla aydınlatılmaktadır. Burada sayısız ulus ve kavim yaşar."

"Dünyanın Kralı"

Ossendowski, araştırmaları sırasında, Bogdo adında yüksek derecede bir lama ile arasında şu konuşmanın geçtiğini belirtiyor:

"Dünyanın Kralı'nı kimse gördü mü?

"Evet. Siyam'da ve Hindistan'da yapılan eski Budizm törenlerinde Dünyanın Kralı beş kez göründü. Beyaz fillerin çektiği, altın, kıymetli taş ve ince kumaşlarla süslü çok güzel bir arabada idi. Beyaz bir cübbeye sarılmıştı. Başındaki taçtan inen elmas dizileri yüzünü örtüyordu. Dünyanın Kralı gözlerini ne yana çevirdiyse o yandaki körler gördü, sağırlar işitti, kötürümler yürüdü ve ölüler mezarlarından ayağa kalktı."

Agarta'ya gidenler

"Kaç kişi Agarta'ya gitti?"

"Pek çok kişi. Fakat bütün bu adamlar gördükleri sırları gizlediler. Oletler Lhassa'yı yıktıkları zaman güneybatıdaki dağlarda bulunan müfrezelerden biri Agarta sınırına kadar gitti. Burada esrarlı bilimleri öğrenip yeryüzüne getirdi. Bunun içindir ki Oletler ve Kalmuklar usta büyücü ve kâhindirler."

Kovulanlar

"Ayrıca Doğu'nun birkaç esmer kabilesi de Agarta'ya girip birkaç yüzyıl yaşadılar. Sonraları bunlar oradan kovulup yeryüzüne dönerek iskambil ile, otlarla ve el çizgileri ile falcılığın sırlarını naklettiler. Bunlar çingenelerdir. Asya'nın kuzeyinde bir yerde, ortadan kalkmak üzere olan bir kabile vardır ki, onlar da Agarta'da bir zaman yaşamışlardır. Bu kabileden olanlar, ölülerin ruhları havada uçtukları zaman onları çağırmayı bilirler."

Agarta'ya açılan bir kapı

"Çin'de, Pekin'deki Gök Mabedi'nin yaşlı bir rahibi, Dünyanın Kralı'nın ortaya çıkışıyla ilgili olarak, Ferdinand Ossendowski'ye şunları söylemişti: "Urga ve Lhassa'daki ruhani liderler, Dünyanın Kralı'na elçiler gönderdilerse de kendisini bulamadılar. Yalnız Tibetli bir şef, Oletler ile yapılan bir savaştan sonra bir mağara buldu. Mağaranın kapısında 'Bu kapı Agarta'ya açılır' yazan bir tabela vardı. Mağaradan yakışıklı bir adam çıktı. Ona esrarlı işaretleri olan bir altın levhacık verdi ve şöyle dedi: 'Dünyanın Kralı insanlığa görünecektir. Fakat henüz o zaman olmadı. İnsanların en kötüleri henüz doğmadı.' "

7 yaşından itibaren Tibet manastırlarında özel olarak yetiştirilen, 12 yaşında lama, 18 yaşında da rahip olan Tibetli Dr. Tuesday Lobsang Rampa. Belirttiğine göre Potala Sarayı'nın altında, Himalayalar'a kadar uzanan gizli geçitler var (altta).

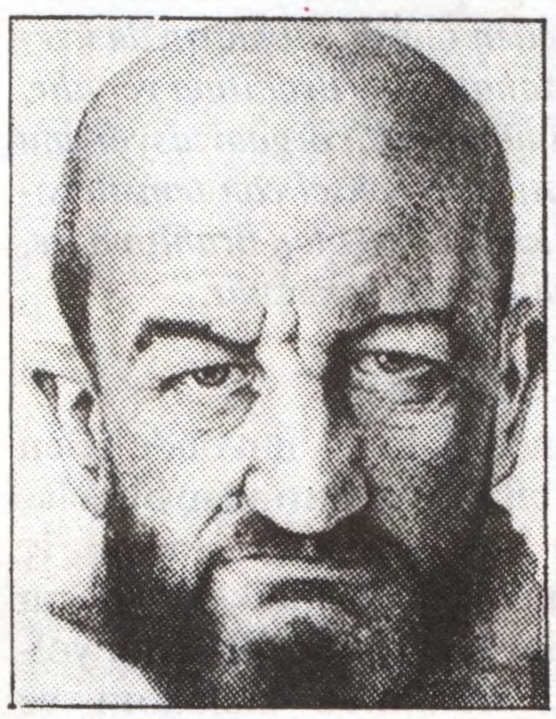

Dünyanın Kralı'nın kehanetleri

Ossendowski 1921'de Doğu Moğolistan'daki bir manastırda bir lama ile görüştü. Lama, 1890 yılında Dünyanın Kralı'nın o manastırdaki bir törene katıldığından ve dünyanın geleceğine ilişkin bazı kehanetlerde bulunduğundan söz etti:

"Uluslar toptan ölecek"

"İnsanlar ruhlarını gittikçe unutup, vücutlarıyla meşgul olacaklar. Yeryüzünde büyük bir ahlak bozukluğu egemen olacak. İnsanlar kardeş kanına susamış yırtıcı hayvanlara benzeyecek. Büyük ve küçük kralların taçları düşecek. Tüm ulusların arasında korkunç bir savaş olacak. Okyanuslar kızaracak. Toprağın üstü ile

ortaya çıkarak 71 yıl bahtiyar yaşayacaklar. Ondan sonra 18 yıl harp ve tahrip devam edecek. O zaman Agarta halkı yeraltı mağaralarından çıkıp dünyada görünecek."

denizlerin dibi kemik ile dolacak. Devletler parçalanacak. Uluslar toptan ölecek. Dünyanın şimdiye kadar hiç görmediği açlık, hastalık ve yasaların bilmediği cinayetler olacak.

O zaman, insanlık içindeki Tanrı'nın düşmanları ortaya çıkacaklar. Unutulmuş, zulüm görmüş olanlar ayaklanacak ve bütün dünyanın dikkatini üzerlerine çekecekler. Sisler ve fırtınalar olacak. Yer sarsılacak. Milyonlarca insan, esirlik zincirlerini açlık, hastalık ve ölümle değiştirecek. Eski yollar bir yerden başka yere göçen kalabalıklarla dolacak. En büyük, en güzel beldeler ateşle yok olacak."

Potala Sarayı'nın üst düzeyde lamaları ve rahipleri, bir tören sırasında görülüyorlar. Birçok araştırmacı, bu kişilerin özellikle Agarta konusunda son derece geniş bilgi sahibi olduklarını öne sürüyor. Fakat "bildiklerini" Batı'ya açıklamaya gerek görmüyorlar (üstte).

"Bir halk göndereceğim"

"Düşkünlük, cahillik, bedenin ve ruhun yıkılışı arkadan gelecek. On bin kişiden yalnız biri sağ kalacak. Bütün toprak boşalacak, dünyayı sadece karanlık ve ölüm kaplayacak. O zaman göndereceğim, şimdi tanınmayan bir halk kötülüğün zararlı otlarını koparıp atacak ve insanlık zihniyetine sadık kalmış olanları, kötülüğe karşı savaşa götürecek. Bunlar ulusların ölümüyle temizlenmiş olan dünyada yeni bir hayat kuracaklar.

Yüzüncü yılda yalnız üç büyük devlet

Çin'in Moğolistan sınırı yakınlarında, Yungang yöresinde bulunan ve nerelere kadar uzandığı bilinmeyen dev mağara sistemlerinden birinin girişi Bugün "kutsal yer" olarak nitelendirilen bu mağaraların çok eskiden tapınak olarak kullanıldığı biliniyor (sağda).

AlexisCarrel'in,"Tıp, insanoğlundan gittikçe uzaklaşıyor" sözünün en iyi örneklerinden biri Filipinler'de ortaya çıkıyor. Bu mucizevi ameliyatların ardında yatan gerçek ne? Araştırmacı yazar Gufran Erkılıç, Filipinler'de yapılan ruhsal cerrahi olaylarını bizzat yaşayan Türk araştırmacıların görüşlerini inceliyor.

YILLAR ÖNCE, ruhsal şifacılar incelenirken, birçok kişi olaylara inanamıyordu. Avrupa ve Amerika basını olaylara geniş yer verdi. Her zaman olduğu gibi, sayısız film çekildi. Filipinler'de ağrısız, sızısız ve tıbben olanaksız mucizevi ameliyatlar yapılıyordu. Olay, Türkiye'de de büyük yankılar uyandırdı. Sonunda bir günlük gazete, ameliyatları yerinde izlemeyi ve uzun bir yazı dizisi yapmaya karar verdi. Gerekli hazırlıklar tamamlandı ve gazeteci-yazar **Orhan Tahsin,** fotoğrafçı **Ara Güler** ve bilim danışmanı olarak da **Prof. Dr. Recep Doksat**'tan oluşan bir ekip Filipinler'e gitti.

"Tıpsız ameliyat"

Prof. Dr. Doksat 15 gün, ekibin diğer üyeleri ise 1 ay Filipinler'de kaldılar. Çok sayıda röportaj yapıldı, fotoğraflar, filmler çekildi. Ortaya çıkan sonuç şuydu: Yabancı yazarlar ve bilim adamları gibi, Türk araştırmacılar da ameliyatlarda en ufak bir hile unsuruna rastlayamadılar. Gazeteci Orhan Tahsin Filipinler'e nasıl bir duyguyla gittiği sorulduğunda şöyle diyordu: *"Duyduklarıma inanmamak, gözlerime inanmak için Filipinler'e gittim. Filipinler'deki olaylar ise, tıbbın çok ama çok uzağındaydı. Ağrısız, sızısız, bıçaksız, dikişsiz ameliyatlar... İki kelime ile, tıpsız ameliyat."*

Göz yanılabilir, ama...

Halk arasında sık kullanılan, "bıçak altına

Tıbbın karşı koyamadığı gerçek

Neştersiz ameliyatlar

Ruhsal şifacı Esperanza ve medyum Baz, gazeteci Orhan Tahsin'e, ruhsal etki (manyetik pas) vererek, güçlerini kanıtlamak istiyorlar (solda).

Ruhsal şifacılardan David Oligane felçli bir kadını ayağa kaldırıyor. Özellikle psikolojik nedenlerle oluştuğu kabul edilen felç olayları Filipinli ruhsal şifacılar tarafından genellikle tedavi edilebiliyorlar. Bilim adamları ise, bu tür başarılı sonuçları insanda var olan inanç gücüne ve telkine bağlıyorlar (altta, solda).

yatmak" deyimi, Filipinler'de değerini kaybediyordu. Oradaki hastalar bıçak altına yatırılmıyordu. Uyuşturucu (anestezi), temizlik (sterilizasyon), ilaç, eldiven, neşter, maske, kısacası ameliyathaneyi ameliyathane yapan araç ve gereçlerin bir tanesi bile bulunmuyordu. Nekahet dönemi bir tarafa, nekahet saniyesi bile yoktu.

Ekibin fotoğrafçısı Ara Güler izlediği ve görüntülediği olaylara daha temkinli yaklaşıyordu: *"Ben gözlerimin gördüğüne bile inanmayabilirim. Ancak hiçbir şey objektifimin tespit ettiği kadar gerçekçi olamaz. 45 dakika süren, sekiz milimetrelik bir film çektik. Ameliyatlar, filmde açık seçik gözükmektedir..."*

Ameliyatlar nasıl başlıyor?

Filipinler'deki şifacılar, ameliyatlarını Manila'daki 36 değişik şifaevinde yapıyorlar. Şifaevlerinin duvarlarında genellikle kutsal sözleri içeren afişler asılı.

Ameliyatlara başlamadan önce duaya önemli bir yer veriliyor. Hastalar gruplar halinde ameliyat odasının yanındaki dua odasına alınıyorlar. Sonra, şifacı ya da Ruhsal Cerrah giriyor ve *"Lütfen dua ediniz"* diyor.

Daha sonra ameliyatlar başlıyor. Şeker, kanser, ülser, katarakt, sinüzit, böbrek, safrakesesi, apandisit, pankreas, fıtık, prostat gibi birçok hastalık tedavi edilebiliniyor. Mucizevi parmakların tek giremedikleri yer, kemikler ve beyin.

"Biz bir merceğiz."

Manila'nın bu 36 şifaevinde her gün yüzlerce ameliyat yapılıyor. Ancak, her ameliyatın uzmanı başka başka kişiler. Örneğin, sorulduğunda, şeker hastalığı için **Tony Agpoa** öneriliyor. Menüsküsün ustası **Juan Blance...** Kanser için, **Josephine Sisen**'den söz ediliyor. Sisen için şöyle deniyor: *"İnsan vücudundaki organları, üçüncü gözü ile, bir anatomi kitabı gibi okuyor."*

Şifacı **Esperanza** ise, medyum **Maz** ve medyum **Leonara** ile beraber şifa dağıtıyor. Dileyeni parmakları ile tedavi ediyor, dileyeni ruhsal şifa yoluyla... Bir medyum "trans" haline geçiriliyor. Sonra, şifacı, manyetik etkiler (Paslar) yollamaya başlıyor. Parmaklar, dokulara "iyilik" dağıtıyor. Esperanza yaptığı işi şöyle açıklıyor: *"Işınlar bizden geçer, sizde durur. Biz bir merceğiz."*

Şifacı **Jun Baba,** Baguio'da yaşıyor. Hastaların üzerine beyaz bir çarşaf örtüyor. Sonra, bu beyaz çarşafın üzerinden, röntgen filmine bakar gibi hastalıkları okuduğunu öne sürüyor. Bir diğer şifacı **Davit Oligane** ise birkaç hastaya aynı anda bakabiliyor. **Merkado,** dudakları ile emerek böbrek taşlarını çıkarıyor. **Alex Orbito** ise, kapanan gözleri yeniden dünyaya açıyor.

Juanito Flores, ellerini vücut üzerinde hafifçe gezdiriyor ve iki parmağıyla ameliyatlarını gerçekleştiriyor. Kısacası şifacıların her birinin her parmağından bin bir türlü yetenek fışkırıyor.

Yılda 800.000 kişi

Şifacıların hemen hemen tümü ameliyatlar için belirli bir ücret almıyorlar. İyileşen her hasta kendi mali durumuna göre, gönlünden ne koparsa, yardım kutusuna atıyor. Ameliyatlar genellikle, sıra bekleyen hastaların da hazır bulunduğu ameliyat odasında ve herkesin içinde gerçekleştiriliyor. Ameliyat olacak hastalar Filipinler'de kaldıkları sürece şifacılara ait otellerde kalıyorlar. Bu oteller genellikle, herkesin kalabileceği kadar ucuz.

Ancak şifacıların en ünlüsü olan Tony Agpoa'nın durumu biraz farklı. Agpoa'nın otelinde Sheraton veya Hilton otelleri düzeyinde ücret ödeniyor. Olayın Filipinler'e göre yararlı bir yönü de var. Şifacılara hasta taşımak bir tür sağlık turizmi oluşturuyor. Avrupa'nın ve dünyanın çeşitli ülkelerinden Filipinler'e şifa turları düzenleyen acenteler var. Şifacılara rağbet oranı ise, oldukça yüksek. Yetkililerin yaptığı bir istatistiğe göre, Manila Havaalanı'na yılda 1 milyon yabancı iniyor. Bu 1 milyon kişinin 200.000'i, Filipinler'e ananas ve kivi yemeye geliyor, kalan 800.000'i ise şifa ve ruhsal ameliyat olmak amacında.

İnananlar, inanmayanlar...

Mucizevi ameliyatları inceleyip araştıranlar konuyu iki yönde ele alıyorlar: İnananlar ve inanmayanlar... Birçok araştırmacı, tıp otoritesi ve illüzyonist de bu mucize tedavilere karşı çıkıyor. Ne var ki, ameliyatlarda nasıl bir hile yöntemi olabileceği konusunda, bunların hiçbiri kesin kanıtlar ortaya koyamıyorlar.

Alman araştırmacı-parapsikolog **Hans Bender** *"olmaz"* diyemiyor. Ama, yine de kuşkucu. Bender şöyle diyor: *"Hokkabazların dünyaca ezberlenmiş bir gösterisi vardır. Sandık içindeki insanı testere ile keserler. Bunlar ise, masanın üzerinde insanları yırtıyorlar ve kesiyorlar."* Bir diğer araştırmacı **Alfred Bauhofer, Filipinler'de Mucize Tedaviler** adlı kitabında bu tür tedavilerin işlevini bilmeden, önyargıyla yargılanmaması gerektiğini söylüyor.

İsviçreli profesör **Hans Osjord Naegeli,** *"Adım gibi inanıyorum"* diyor. Hatta daha da ileri gidiyor: *"Oluru olmazı bırakalım, bu mucizeleri nasıl açıklayabiliriz? Parmak uçlarından, dilden, nefes üzerinden tedavi edici ışınlar saçmak mümkündür. Sanırım, iyileştiricinin saçtığı akım bio-elektriktir."*

Yasaklanmak isteniyor

Diğer bir araştırmacı olan **Jean Michel Weiss** ise şu kanıda: *"Filipinli şifacıların mucizelerini gördüm. Sonuç mu? İnancın zaferi. Şifacılara göre, hasta inançsız ise, yüz kez ameliyat etseniz, sonuç yine sıfır olur..."*

Ameliyatların en güncel olduğu dönemde Dünya Tıp Örgütü olaylara el koydu ve yasaklanmasını istedi. Ama bu istek sonuçsuz kaldı. Çünkü, dünyanın dört bucağından şifa bulmak amacıyla Filipinler'e milyonlarca hasta gelmeye devam ediyordu. Ünlü şifacı Tony Agpoa'nın asistanlarından Alman doktor Bayan **Gisella Huber** kendisine yöneltilen bir soruya şöyle cevap veriyordu:

Ameliyat astral bedende yapılıyor

"Bilindiği kadarıyla, ameliyatlarda kan gövdeyi götürüyor. Bunu herkes görüyor. Hatta kan, izleyicilerin üzerine bile fışkırıyor. Peki ama, Agpoa bu ameliyatları kan çıkartmadan yapamaz mı?" Dr. Huber'in verdiği cevap ilginçti: *"Bu soruyu ben de bir gün Agpoa'ya sordum. Cevabı şöyleydi: 'Siz Batılılar maddeci insanlarsınız. Gözünüzle bazı şeyleri görmeden, pek çok şeye inanmıyorsunuz. Bizler ameliyatları aslında astral beden üzerinde yaparız. Ancak olayın gerçekliğini sizlere kanıtlayabilmek için kan, cerahat gibi kavramlara olan ihtiyacınızı düşünüyor ve ameliyatları böyle gerçekleştiriyoruz."* Dr. Huber, Agpoa ile diğer bir anısını şöyle anlatıyor:

Fotoğrafı çekiliyor ama çıkmıyor

"Agpoa bir ara Almanya'da ziyaretime geldi. Küçük oğlum polaroit makinesini getirdi ve Agpoa ile beraber bir hatıra fotoğrafı çekmek istediğini söyledi. Agpoa, omzunu okşadı, ancak bu fotoğrafta kendi resminin çıkmayacağını öne sürdü. Oğlum aldırış etmedi ve fotoğrafı çekti. Film basıldığında hepimiz görüntüde olmamıza rağmen, Agpoa'nın olmadığını hayretle gördük. Agpoa bir kahkaha attı ve hadi bir kez daha dene bu sefer çıkar, dedi. Nitekim, ikinci fotoğraf her bakımdan son derece normal biçimde çıkmıştı."

Beyin dalgalarıyla oynuyor

Yine, Agpoa'nın Almanya'daki en ilginç anılarından biri saralı bir hastayla yaptığı bir deneydir. Sara krizi geçiren hasta, beyin dalgalarını kaydeden bir cihaza (EEG) bağlanmıştı. Aynı anda, Agpoa da kendini başka bir kayıt cihazına bağlattı. Agpoa'nın beyin dalgaları son derece sağlıklı alfa ritimleri veriyordu. Hastanınkiler ise sağlıksız teta ve delta dalgalarıydı. Alfa dalgaları sağlıklı bir insanın cihazda oluşturduğu dalgalar, teta ve delta dalgaları ise sağlıksız insanlardan oluşan dalgalardır. Sonra, Agpoa eliyle hastanın elini tuttu. Bir anda hastanın beyin dalgaları alfa dalgalarına dönüştü. Agpoa elini hastanın elinden çekince dalgalar yine bozuluyor, elini tutunca düzeliyordu. Ben, dört doktor arkadaşımla bu olayı hayretler içinde izledik.

"Sen anatomi bilir misin?"

Doktor ve profesörlerden oluşan bir grup karşısında yapılan bir deneyde, İsviçreli bir profesör, Agpoa'ya alaycı bir soru sordu: *"Sen, anatomi bilir misin?"* Sorunun cevabını Agpoa çok kısa verdi: *"Anatomi bilmek mi? Kuşlar coğrafya bildikleri için mi kıtadan kıtaya uçuyorlar?"*

Ruhsal şifacıların hilelerini bulabilmek için bir ömür boyu uğraşanlar var. Örneğin, **Heinz Reinhoff,** bu araştırmacılardan biri. Yıllardır Filipinler'de şifa bulan hastaları izli-

Tony Aqpoa, Manila'da Diplomat Oteli'nin duvarlarını süsleyen, Hz. İsa resimlerinin önünde görülüyor. Filipinli şifacılar, Hz. İsa'nın mucizevi yeteneklerinden biri olarak kabul edilen şifa gücünü, bu şekilde sembolleştiriyorlar (sağda).

Bir Filipinli ruhsal cerrah, bir çocuğun kalbinin üzerinden, kötü, habis bir uru çıkarıyor (altta, sağda).

Mekanik cerrahiye karşı psişik cerrahi

Uzun yıllardan beri, parapsikoloji ve normalüstü olaylar üzerinde çalışmalar yapan, Alman Fizik Profesörü Dr. **Werner Schiebeler, Filipinler'in Normalüstü Şifacılık Yöntemleri** adlı kitabında ruhsal cerrahi hakkında şunları yazıyor:

"Batı'daki cerrahi, hastalığın mekanik nedenlerini ortadan kaldırır ve böylece normal bedensel işlevleri eski haline getirir. Adına ruhsal cerrah dediğimiz kişilerin uyguladıkları, normalüstü cerrahi ise, bir hastalığın nedenini sadece mekanik olarak ortadan kaldırmak yerine, henüz tanımlayamadığımız bir şifa işlemini uygular.

Bu işlem çoğu kez, kısa bir süre içerisinde kısmi ya da tam bir iyileşmeye yol açar. Bundan dolayı, klasik tıbbın bakış açısına göre, bir çok vakada normalüstü cerrahi işlemler sadece tali faaliyetler olarak görünürler. Fakat, geçerli bilgilerin ışığında, kesin bir yargıya varmanın olanaksız olduğunu belirtmek gerekir."

Ne tuhaftır ki, ruhsal cerrahi tıp biliminin değil de, fizikötesinin araştırma alanına girmektedir. Ruhsal cerrahi olaylarını inceleyenlerin çoğu, tıp doktoru değil de, doğa bilimcileridir. Bir ruhsal ameliyata tanık olan tıp doktorlarının ilk tepkileri, çoğu kez bu oluşumların "Tıbbi cerrahi olmadığı" sonucuna varmak şeklinde tezahür etmektedir.

Böylece, bu işte bir sahtekârlık olması gerektiği şeklinde yanlış bir yargıya kapılmaları da kolaylaşır. Tıbbın yabancısı olan bir bilim adamı ise, bu olayların ayrıntılı bir etüdünü yaptığında anlar ki, ruhsal cerrahi, günümüzün klasik tıp anlayışıyla sınıflandırılamayan ve yeni boyutlara açılan gerçekleri kapsamaktadır."

yor. Ne var ki bir türlü istediği hedefe ulaşamamış.

Farklı yaklaşımlar

Tümı araştırmacılar olur-olmaz tartışmasını sürdürürken, şifacılar hâlâ,36 ayrı şifaevinde ameliyatlarını sürdürüyorlar. Olayların niteliğini hemen hemen kimse açıklayamıyor. Bu konuda, çeşitli teoriler var. Ancak, hangi teorinin ne derece gerçek payı taşıdığı halen kanıtlanmış değil.

Örneğin ruhçulara göre, şifacılar sadece medyum olarak görev yapıyorlar ve ameliyatlar bedensiz varlıklar, yani ruhlar tarafından yapılıyor. Jeofizik ve jeomanyetizmle uğraşan bilim adamlarına göre ise, Filipinler ve diğer ülkelerdeki ruhsal şifacılar hep aynı coğrafi boylam üzerinde toplanmış bulunuyorlar. Bu boylamın, ameliyatların oluşmasında bilinmeyen bir manyetik etkisi olduğu varsayılıyor. Parapsikologlar ise, olayı kabul ediyorlar ama yeterli bir açıklama getiremiyor.

Daha fazla bilgi için:
PSI - TIP ve Ruhsal Cerrahi, Bilim Araştırma Merkezi, 1979.
Ruhsal Şifa, Harris Edwards, Sihap Yayınları, 1983.

DÜNYANIN GİZEMLİ YERLERİ
Gedi/Kenya

Bilinmeyen

İNSAN BEYNİNİN, UZAYIN VE ZAMANIN Bilinmeyen DÜNYASI

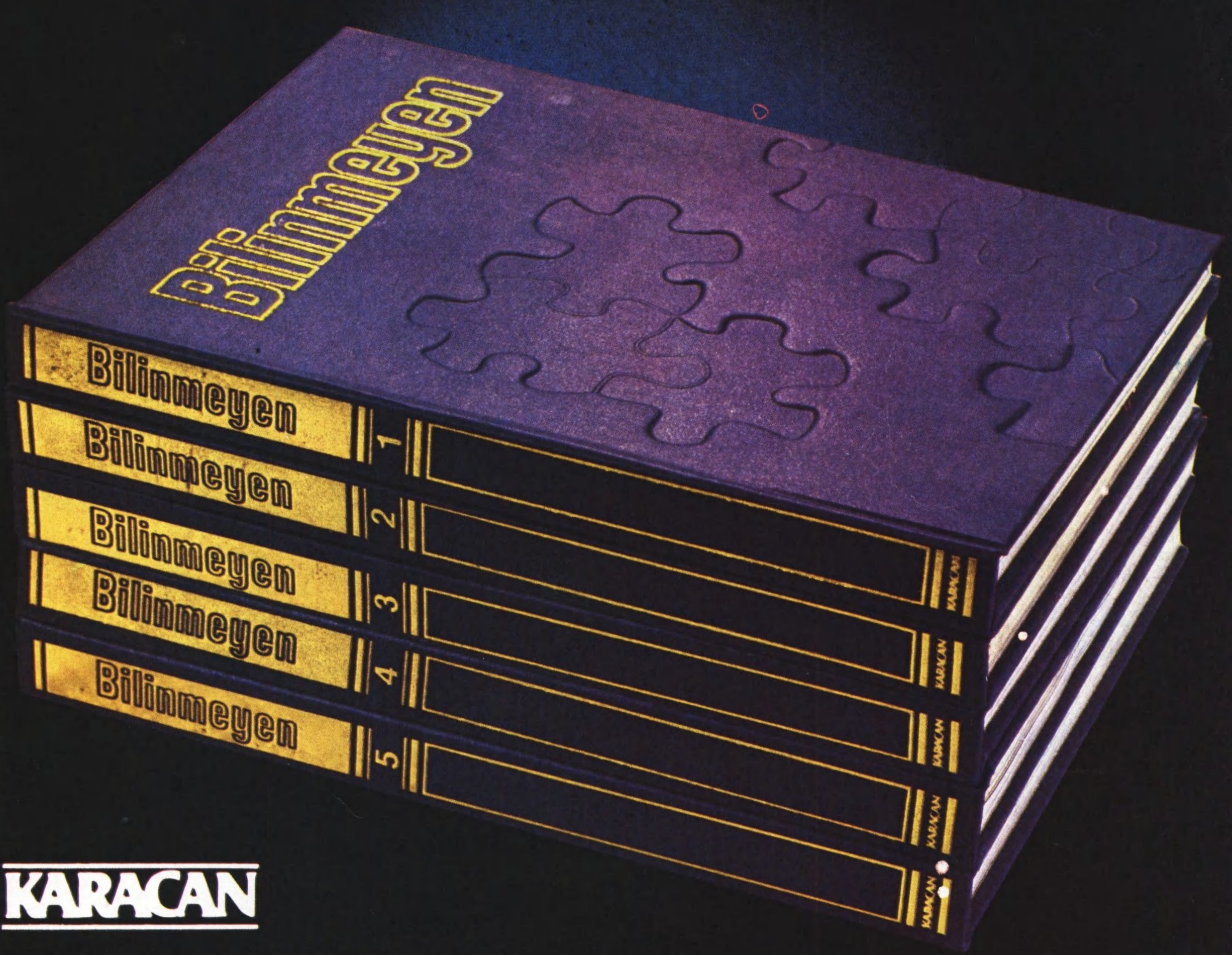

KARACAN

5. CİLT KAPAKLARI BAYİNİZDE... TÜKENMEDEN ALIN!

Bugüne kadar yayınlanan her cilt kapağı için 600 TL'lık posta pulunu taahhütlü olarak yayınevimize veya İş Bankası Cağaloğlu Şb. 20 No'lu hesaba yatırıp, makbuz suretini gönderdiğinizde cilt kapakları adresinize gönderilecektir.

İstek sahibinin
Adı, soyadı:.....
Adresi: .....
.....

İstenen cilt kapağı
1. CİLT KAPAĞI □
2. CİLT KAPAĞI □
3. CİLT KAPAĞI □
4. CİLT KAPAĞI □

Tutarının gönderim şekli
Posta pulu □
Banka havalesi □

Şimdi Bilgisayar Çağıdır...

Beytur'a Gelin, PHILIPS Bilgisayarlarını Görün, Sorununuzu Çözün!

Hekim, eczacı veya avukatsınız.
Kartoteks sisteminiz başınıza dert.
Tasalanmayın.
Beytur size Philips Bilgisayarlarını sunuyor.
"Size Özel" programları, gerekli eğitimleri ve satış sonrası hizmetleriyle.
Beytur'a gelin, Philips bilgisayarlarını görün, sorununuzu çözün!

PHILIPS 2000 C Bilgisayar Sistemi Özellikleri

- Z 80-A Mikro İşlemci (4 MHz)
- 64 KB RAM Ana Bellek (320 KB'a yükseltilebilir)
- 32 KB Görüntü Belleği
- 2×640 KB (Formatlı) 5.1/4" Disket Birimi
- 10 MB Hard Disk Bağlama imkânı
- 9" Ekran 24×80 Karakter Görüntüleme Kapasitesi
- Hard Disk, Yazıcı, Veri İletişim ve Monitor Ara Birimleri imkânı (IEC/IEEE BUS)
- CP/M ve UCSD-P İşletim Sistemleri
- BASIC, FORTRAN, COBOL, PASCAL Programlama Dilleri Kullanma imkânı
- 8088 Mikro İşlemci imkânı ve bu Mikro İşlemci ile 512 KB'a kadar Ana Bellek imkânı
- 16 bite çıkartma imkânı.

** Türkiye'nin her tarafına 24 saatte yedek parça gönderebilme imkânı.*

** Bilgisayarınız için herhangi bir özel odaya ihtiyaç yoktur.*

Data Product Yazıcıları

Model 8010 :

Yazım hızı	: 180 Karakter/saniye
Satır uzunluğu	: 80 Kolon
Karakter/satır	: 10 Karakter/inç
İletişim hızı	: 300, 1200, 9600 baud
Ara birim	: RS 232 C Seri bağlantı
Metin düzenlemesi	: 80 kolon baskı genişliği.

Model 8020:

Yazım hızı	: 180 Karakter/saniye
Satır uzunluğu	: 132 Kolon
Karakter/satır	: 10 Karakter/inç
İletişim hızı	: 300, 1200, 9600 baud
Ara birim	: RS 232 C Seri bağlantı
Metin düzenlemesi	: 132 kolon baskı genişliği

BEYTUR

"Türkiye'de en yaygın satış sonrası hizmet teşkilatına sahip kuruluş."

BEYTUR
BİLGİSAYAR / İLETİŞİM SİSTEMLERİ SANAYİ ve TİCARET A.Ş.
Davutpaşa Cad. No: 115, Topkapı / İstanbul
Tel: 577 10 98; Teleks: 22328 Tert Tr.